

DÒNG DỐI CON RẪN

 Lạy Chúa kính yêu, Đức Chúa Trời quyền năng và vĩ đại, Đấng đã lập nên mọi sự bởi quyền phép của Thánh Linh Ngài, và đã mang đến Đức Chúa Jêsus Christ, Con độc sanh của Ngài, Đấng đã chết một cách nhưng không vì chúng con những tội nhân, Đấng Công Nghĩa thế cho những người bất nghĩa, để giải hòa chúng con trở lại trong sự thông công kỳ diệu này mà chúng con có lại được với Đức Chúa Trời, như chúng con được giảng dạy trong Lời phước hạnh, rằng chúng con có sự thông công với Ngài trước khi sáng thế: “Khi ấy các sao mai đồng hát hòa nhau, và các con trai Đức Chúa Trời cất tiếng reo mừng, từ rất lâu trước khi đặt nền của thế gian.” Làm thế nào chúng con biết rằng đó không phải cùng lúc Chiên Con đã bị giết; đó là khi Đức Chúa Trời, trong suy tư vĩ đại của Ngài, đã thấy chúng con đang la lớn và reo mừng trong sự cứu rỗi chúng con qua Đức Chúa Jêsus?

² Và, tối nay, chúng con lại được ném trước sự Thiêng liêng vinh quang vĩ đại đó mà đáng lý ra chỉ được khải thị ở sự Đến thứ hai của Ngài. Khi đó mọi bệnh tật và buồn phiền sẽ không còn nữa. Rồi chúng con sẽ có một thân thể giống như thân thể vinh hiển của Chính Ngài, vì chúng con sẽ nhìn thấy Ngài như Ngài hiện có. Tại đây khi chúng con nhìn vào những bàn tay chúng con đang tàn tạ đi, tóc chúng con trở nên bạc, và đôi vai đang khòm xuống, chúng con ý thức rằng mình là những người phạm và đang hướng về bụi đất từ chỗ mà đầu chúng con cúi xuống bây giờ, và từ nơi mà chúng con đến. Nhưng, lạy Chúa là Đức Chúa Trời, thật chắc chắn như Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài đã có một lời hứa rằng chúng con sẽ được sống lại trong những ngày sau rốt, và chúng con tin điều đó.

³ Một cách trang trọng chúng con đứng với đức tin của mình tối nay trong sự Hiện diện của Ngài, đến với sự dạn dĩ bởi Chúa Jêsus đã bảo chúng con làm thế. Không phải dựa trên điều tốt lành nào mà chúng con đã làm, vì chúng con đã chẳng làm điều gì đúng; nhưng chúng con đến một cách khiêm nhu, xưng nhận

rằng mình sở hữu kho báu này vì ân điển Ngài đã được phân bổ cho chúng con. Bởi đó, chúng con đến cầu xin để Ngài sẽ ban phước cho chúng con tối nay trong việc truyền ra Lời. Vì có chép, rằng, “Người ta sẽ sống không chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng bởi mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Và xin để cho miệng Đức Chúa Trời được phán ra tối nay. Xin để cho những lời truyền ra, và xin cho Nó đi sâu vào tận đáy lòng của chúng con, là những người nghe, và được đầy dẫy Thánh Linh Ngài và sự Hiện diện Ngài. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁴ Hôm—hôm nay và hôm qua, đúng hơn là, tối hôm qua, và hôm nay, chúng ta đã nói về đề tài, đầu tiên, để đề cập đến nó, *Tại Sao Chúng Ta Không Phải Là Một Giáo Phái*. Và chúng ta đã nói một cách khá mạnh mẽ, tại sao chúng ta không phải là một giáo phái, và tại sao chúng ta không tin vào các giáo phái. Bởi vì, chúng ta tìm thấy điều đó trong Kinh Thánh, rằng các giáo phái không bao giờ được Đức Chúa Trời thiết lập; nó được ma quỷ thiết lập; và đã chứng minh điều đó bằng Kinh Thánh. Và như thế nào điều đó, qua các giáo phái, sanh ra sai trật. Bây giờ chúng ta đang nói điều này để sửa lại cho đúng và mang đèn tạm này vào trong sự thông công xung quanh Lời phước hạnh của Đức Chúa Trời. Hầu cho, những niềm hy vọng của chúng ta không phải là được xây nên trong những gì các giáo phái nói, hay là những gì người nào nói; nhưng nó được xây trên những gì mà Chúa là Đức Chúa Trời đã phán. Và đó là cách duy nhất để chúng ta có thể được chỉnh sửa lại cho đúng.

⁵ Và sáng hôm nay, tôi tin, tôi có năm, các bài báo khác nhau ra từ giáo phái, mà hoàn toàn không được nói trong Kinh Thánh, mà các giáo hội Tin Lành đang cúi đầu phục tùng, và giảng dạy cùng một tín lý: cùng sự việc giống như bà mẹ tà dâm, giáo hội Công giáo giảng dạy, và đi vào trong giáo hội Tin Lành. Và chúng ta cúi xuống trước sự việc giống như vậy mà trái ngược với bất cứ nơi nào trong Lời Đức Chúa Trời.

⁶ Giáo hội hệ phái đầu tiên, chúng ta tra xem nó chiều nay trong lịch sử các giáo phụ Nicene, của giáo hội Nicene. Sau cái chết của các sứ đồ, từ đó xuất hiện những giáo phụ Nicene, và họ

đã nối tiếp được trong nhiều năm. Ba trăm hai mươi lăm năm, cuối cùng đi tới—tới Nicaea, nước Pháp, nơi mà họ đã tổ chức giáo—giáo hội nghị Nicene lớn. Và trong đó họ đã hình thành những giáo điều này mà giáo hội Công giáo có bây giờ, và cũng đã được trao xuống cho các tín đồ Tin Lành.

7 Và như tôi đã nói trong—trong sự giảng dạy sáng nay, “Mỗi một trong những thời đại hội thánh đó, đến thời đại đó—đến thời đại hội thánh Tê-sa-lô-ni-ca đó, một ngàn năm trăm năm của những thời đại hắc ám, đã không có một lần nào ngoài những gì Ngài đã phán, ‘Người vẫn có Danh Ta.’”

8 Và về mặt khác, họ đã không còn ở trong Đấng Christ nữa, họ đi ra trong một danh nghĩa thuộc giáo phái, “Công giáo, Luther, Wesley, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần,” cứ xuống tới như vậy.

9 Nhưng ngay trước lúc khép lại thời đại đó, Ngài phán, “Ta đã đặt trước các người một cánh cửa rộng mở.” Thấy không? Và đó là thời đại mà chúng ta tin chúng ta đang sống ngay bây giờ, thời đại cánh cửa mở rộng, giữa thời kỳ cuối cùng trước khi xuất hiện hội thánh Lao-đi-xê.

10 Và chính xác là ba trăm hai mươi lăm năm tới hội đồng Lao-đi-xê. Và trong đó họ đã kế tục theo những nghi thức này như là rảy nước, đổ nước, và những phép báp-têm giả dối, thánh linh giả dối, tất cả những điều khác này. Họ đã chấp nhận nó.

11 Và rồi khi Luther, là một linh mục, và xuất thân từ Công giáo, đã mang theo những nghi thức này với nó. Và ra từ đó là Zwingli, ra từ Zwingli đến Calvin, ra từ Calvin đến Wesley, ồ, cứ xuống tới. Và họ cứ tiếp tục mang xuống những giáo điều đó. Và làm thế nào Đức Chúa Trời có thể dẫn dắt Hội thánh của Ngài, khi họ đang đi theo những con đường mà chính Ngài thậm chí không bao giờ đưa ra cho họ để được dẫn dắt tiếp?

12 Và hãy nhớ, trong Khải Huyền 17, chúng ta tìm thấy “người đàn bà.” Bây giờ những lời này rất rõ ràng. Chúng được viết trong Kinh Thánh, vì vậy tôi nghĩ tôi có thể nói thẳng ra. Nó nói người đàn bà này là một “gái điếm.” Điều đó có nghĩa rằng bà là một người phụ nữ có tiếng xấu xa; bà được cho là đã kết hôn với một người chồng, và lại phạm tội tà dâm với thế gian. Và bà đã có

một...Bà là “MẸ CỦA CÁC GÁI ĐIỂM,” do đó bà có những người con gái. Và chúng ta đã vẽ ra về mặt địa dư điều đó, ở trong... Và ở đó, chính tôi, thấy nó trong lời Kinh Thánh, thấy những tín lý của nó cùng với mọi điều khác, tôi tin Chúa đã nói thẳng một cách hoàn hảo để vạch trần nó, rằng điều đó không thể là điều gì khác ngoài giáo hội Công giáo. Nó chỉ có thể là cách như thế thôi. Và nó đã sinh ra cái gì? Các giáo hội Tin Lành. Chính xác, nó đã làm như thế.

¹³ Và trong tay bà ta có một chiếc chén đựng đầy rượu tà dâm của mình, và bà đang ban nó cho các vua trên đất. Và bà là kẻ thống trị trên khắp đất, nói về mặt thuộc linh. Và điều đó hoàn toàn chính xác. Không có ai khác hơn...

¹⁴ Hãy nhìn, chúng ta hãy, chúng ta có thể quay trở lại Đa-ni-ên và xem lại cái tượng đó. Hãy nhìn cái tượng: đầu bằng vàng, vương quốc Ba-by-lôn; đồng...hay bạc, Mê-dê Ba-tư; đồng, Alexander Đại đế, và vân vân, vương quốc Hy Lạp; rồi các đế chế La-mã, La-mã Đông và Tây, hai chân.

¹⁵ Và để ý trong mười vương quốc này, xuất hiện một cách chính xác con thú với mười sừng đó mà chúng ta đang nói về sáng nay, trong mỗi một nước dấy lên từ mười vương quốc đó đã dấy lên, có sắt và đất sét trộn lẫn với nhau. Và sắt đó đến từ đôi chân, mà là La-mã. Và có tính nết của chủ nghĩa La-mã được trộn lẫn trong mỗi quốc gia dưới Trời, qua giáo hội Công giáo. Điều đó hoàn toàn chính xác. Và họ sẽ không trộn lẫn với thứ khác, bất cứ ở đâu.

¹⁶ Và họ sẽ liên kết với nhau, giữa vòng họ. Kinh Thánh nói họ sẽ như thế. Và hãy nhìn xem họ hôm nay. Con trai của anh em đi với một cô gái Công giáo; khi họ đi đến kết hôn, họ phải hứa nuôi nấng con cái họ theo Công giáo; đây, và ngược lại. Đây, nó phải bẻ gãy quyền lực của người khác.

¹⁷ Nhưng nó là gì? Kinh Thánh tuyên bố toàn bộ sự việc là một kẻ tà dâm. Bây giờ anh em định làm gì? Đúng vậy. Và cách mà tội lỗi của dân sự sẽ bị giáng họa thế nào...Chúng ta quay trở lại trong Phục Truyền, và cho thấy rằng một đứa con bất hợp pháp, con hoang, thậm chí không thể đi vào hội chúng của Chúa trong

mười bốn đời. Đó là dưới luật pháp. Và Đấng Christ đến để làm cho vũng luật pháp. Huống chi nó là bao nhiêu bây giờ?

18 Và điều gì đang xảy đến cho những điều này, chuyện gì với những thiếu nữ trẻ trên đường phố ngày nay, những phụ nữ trẻ ngậm thuốc lá này, và những thiếu nữ mặc đồ ngắn, tóc uốn bồng bênh, và vân vân? Có chuyện gì vậy? Đó là vì mẹ họ đã hành động giống như thế. Nó đã giáng xuống, sự gian ác, từ một thế hệ này đến thế hệ khác. Đó là những gì nó có. Và chúng ta đã có gì? Chúng ta phải đến một chỗ, chỉ là một nơi hợp lại của chẳng có điều gì ngoài mớ tội lỗi hỗn độn.

19 Đó là lý do Đức Chúa Trời đã đẩy nước Nga lên, phía bên kia, với bom nguyên tử để quét sạch nó đi, giống như trận lụt trước cơn đại hồng thủy, khi Ngài đẩy lên những đám mây. Chắc chắn, Ngài đã làm. Và Kinh Thánh nói vậy. Nước Nga, quốc gia vô thần như họ hiện có, thuyết vô thần, đã hoàn toàn trình diễn một cách chính xác trong bàn tay của Đức Chúa Trời Toàn Năng. Giống như Vua Nê-bu-cát-nét-sa đã hủy diệt Y-sơ-ra-ên vì họ không bước đi với Đức Chúa Trời, nước Nga đang đẩy ngay lên để “trả thù các thánh đồ,” của giáo hội Công giáo, về huyết của các thánh đồ mà nó đã làm đổ ra. Kinh Thánh đã nói vậy. Nó sẽ chiếm lấy cả mọi thứ.

20 Vậy hãy nhìn đây, nếu mẹ họ là một cô gái trong dàn đồng ca, và bà của họ, và mẹ họ là thiếu nữ, bà ấy là gì hôm nay? Một màn vũ thoát y nhạc kích động. Các con cái bà sẽ là gì?

Và anh em nói, “Đức Chúa Trời làm điều đó không?” Có, thưa quý vị.

21 Đức Chúa Trời giáng họa những đứa con đó, dòng dõi đó, thậm chí đến mười bốn đời. Và nếu Đấng Christ đến để phóng đại nó, chúng ta có thể nói, “Một trăm đời, hay năm trăm đời.” Ồ, Ngài phán, “Hỡi các ngươi là những người già, các ngươi đã nghe họ nói, những người thời xưa, ‘Ngươi chớ giết người.’ Ta nói, ‘Hỡi các ngươi, hễ ai giết anh em mình, vô cớ, là đã giết người rồi.’ Các ngươi có nghe họ nói, cho người xưa rằng, ‘Ngươi chớ phạm tội tà dâm.’ Song Ta phán rằng hễ ai ngó một người đàn bà mà động tình ham muốn với nàng, thì trong lòng đã phạm tội tà dâm rồi.” Ngài tạo nên điều đó...*Phóng đại* là gì? “Làm cho nó lớn hơn

nhều lần.” Và nếu dưới luật pháp nó đã chịu mười bốn đời, thì việc giống vậy sẽ kéo dài bao nhiêu đời ngày nay?

²² Và những thanh niên, và đàn ông trung niên, và đàn ông đã lập gia đình không còn có sự tôn trọng những lời thề nguyện hôn nhân của họ nữa. Ồ, họ cứ lấy những người đàn bà và sống với họ bất cứ đâu, và cứ giống như những con chó dung tục. Con chó còn có sự tôn trọng và đạo đức tốt hơn một số người. Và tôi biết điều đó thật kinh khủng, nhưng đúng là thế.

²³ Tại sao? Và các giáo hội đi theo ngay và chẳng nói gì về nó cả. Tại sao? Họ đang hành động thật giống như mẹ họ làm. Các giáo hội thừa kế nó. Bởi vì, giáo hội và giáo hội Tin Lành này đi ra từ giáo hội Công giáo, các tội lỗi của giáo hội Công giáo được giảng họa trên những người Tin Lành. Nhất định, là thế, vì vậy cái nồi không thể gọi cái ấm “dơ bẩn.” Điều đó hoàn toàn đúng.

²⁴ Bây giờ chúng ta tìm thấy, và trong lời Kinh Thánh, chúng ta đã tìm thấy...Và tôi đã không hề nhìn thấy một ghi chú ở trên bàn tại đây đêm nay. Tôi đã nói, “Hãy chỉ cho tôi một chỗ ở đó Đức Chúa Trời đã từng qui định một giáo phái. Hãy chỉ cho tôi thấy một chỗ ở đó Đức Chúa Trời từng phong chức cho nữ thầy giảng. Hãy chỉ cho tôi thấy một chỗ ở đó Đức Chúa Trời đã từng ra lệnh rảy nước. Hãy chỉ cho tôi thấy một chỗ ở đó Đức Chúa Trời từng qui định đổ nước. Hãy chỉ cho tôi thấy một chỗ nơi mà Đức Chúa Trời từng đã bảo cho bất kỳ người nào được báp-têm trong danh của ‘Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh.’ Hãy tìm những điều đó.” Và tuy nhiên chúng ta thường xuyên làm chúng. Điều đó thực sự xảy ra ngay trong giáo hội.

²⁵ Vậy thì, tôi nói, “Với cách anh chị em về lý do chúng ta không thể là những người Báp-tít, bởi vì chúng ta tin vào việc được báp-têm trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ. Không bao giờ có một ai, trong Kinh Thánh, đã chịu báp-têm theo bất kỳ cách nào khác. Anh em chỉ cho tôi một chỗ mà một người đã chịu báp-têm trong danh của ‘Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh,’ tôi sẽ đưa đôi tay lên và nói rằng tôi là tiên tri giả.”

²⁶ “Và nếu Kinh Thánh nói rằng anh em phải ‘được báp-têm trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ,’ điều đó có nghĩa anh em phải thực hiện nó theo cách đó. Phao-lô đã ra lệnh cho họ chịu phép

báp-têm lại. Cho dầu họ đã chịu phép báp-têm như thế nào, họ phải đến, chịu phép báp-têm lại. Họ đã được báp-têm bởi cùng một người đã làm phép báp-têm cho Chúa Jêsus Christ; Giảng Báp-tít. Ông bảo, ‘Phép báp-têm đó sẽ không còn tác dụng nữa. Các anh em phải đến, chịu báp-têm lại.’ Và họ phải thực hiện nó trước khi họ nhận lãnh Đức Thánh Linh. Đó là chương trình của Đức Chúa Trời.”

27 Tôi có thể đi sâu hơn một chút điều đó, tối nay. Tại sao? Chúa Jêsus giữ Lời Ngài. Anh chị em có tin điều đó không? Bây giờ, gần như tất cả anh chị em có mặt tại đây sáng nay, nhưng tôi muốn trình bày nhiều hơn một chút về điều đó.

28 Tại sao Phao-lô ủy thác...ra lệnh điều đó sau khi nó đã được thực hiện? Phao-lô nói, “Thậm chí nếu một Thiên sứ từ Trời đến và rao giảng bất kỳ điều gì khác, hãy để cho người bị rửa sả.”

29 Bây giờ anh em nói, “Chúng tôi đã có Ánh Sáng mới về điều đó.” Không, anh em không có. Đó là những gì ma quỷ đến với Ê-va, một ít Ánh Sáng mới. Anh em không cần Ánh Sáng mới. Anh em cần bước đi trong Ánh Sáng mà Đức Chúa Trời đã đặt tại đây rồi, chỉ thế thôi.

30 Bây giờ hãy xem điều này, thật đơn giản làm sao. Khi họ đi xuống từ Núi Hóa Hình, Chúa Jêsus đã phán, với các môn đồ của Ngài, “Người ta nói Ta Con người là Ai?”

“Người ta nói Ngài là ‘Môi-se, hay Ê-li, một trong những vị tiên tri.’”

Ngài phán, “Còn các người nói Ai?”

31 Ngài phán, Phi-e-rơ thưa, “Ngài là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời hằng sống.”

32 Ngài phán, “Phước cho người, hỡi Si-môn, con Giô-na; vì thịt và huyết đã không tỏ điều này cho người.” Đấy, nó không đến qua các viện thần học. Nó không đến qua những giáo phái. “Thịt và huyết đã chẳng tỏ điều này cho người. Người đã không hề học nó qua trường thần học nào. Nhưng Cha Ta, ở trên Trời, đã bày tỏ điều này cho người. Và trên đá này Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta; và các cửa âm phủ không thể nào thắng nó được,” một sự khả thị thuộc linh về Ngài là Ai.

33 Để ý, “Và Ta nói rằng ngươi là Phi-e-rơ. Và Ta sẽ giao cho ngươi các chìa khóa vào Nước Trời. Và hễ điều gì mà ngươi buộc dưới đất, Ta sẽ buộc nó trên Trời; hễ điều gì ngươi mở dưới đất, Ta sẽ mở nó ở trên Trời.” Vậy thì, Ngài phải giữ Lời Ngài hoặc Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Vậy thì, và khi Ngài đã làm điều đó, một vài ngày sau, Ngài đã bị đóng đinh trên thập tự giá, sống lại, thăng thiên về Trời, và Phi-e-rơ đã mở ra Phúc Âm vào Ngày lễ Ngũ Tuần. Ông đã làm điều đó không? Ông, dĩ nhiên, ông đã làm. Bây giờ hãy xem, khi ông sẽ...

34 Người ta hết thảy đang nhạo báng họ, bởi vì họ đã đầy dẫy Thánh Linh. Họ bị gọi là “những kẻ dị giáo, những thánh giết gân,” hay kiểu tên nào đó giống như thế. Và thậm chí người ta đã cười cợt, và nói, “Những người này say rượu mới.”

35 Và Phi-e-rơ đứng lên giữa họ, cất tiếng nói, và ông nói, “Hỡi các anh em, hãy nghe tiếng tôi. Hãy nghe những lời tôi và lắng tai nghe tôi. Những người này chẳng phải say rượu giống như anh em ngờ đâu; vì bây giờ mới là giờ thứ ba ban ngày. Nhưng đây là điều mà đấng tiên tri Giô-ên đã nói rằng, ‘Và sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, rằng Ta sẽ đổ Thần Ta,’ và những gì mà Ngài sẽ làm trên các con trai Ngài, và các con gái Ngài, và những tôi tớ Ngài, và vân vân, trong ngày ấy.”

36 Và khi họ bắt đầu nghe điều này, họ cảm động trong lòng. Vì, họ đã nghe ông là người không biết chữ ABC, tuy nhiên họ đã phải để ý đến ông, biết ông có Điều gì đó bên trong ông, đang đốt cháy ông, Đức Thánh Linh. Ngăn ông lại ư? Ồ, điều đó giống như dập tắt một đám cháy, trên một tòa nhà khô hạn, trong một ngày lộng gió. Anh em không thể làm điều đó. Ông đã được đầy dẫy với Đức Thánh Linh. Và bây giờ ông làm gì?

37 Họ nói, “Ồ, hỡi các anh em, chúng tôi có thể làm chi để được cứu?”

38 Bây giờ để ý, Phi-e-rơ, anh em có những chìa khóa vào Nước Trời. Thấy không?

39 Bây giờ, khi Chúa Jêsus sống lại vào ngày thứ ba, Ngài đã không có những chìa khóa vào Nước Thiên đàng. Anh em biết điều đó không? Ngài phán, “Ta có những chìa khóa với sự chết

và âm phủ,” nhưng không có chìa khóa Nước Trời, vì chúng đã được trao cho Phi-e-rơ.

⁴⁰ Lúc đó Ngài phán, “Hỡi Phi-e-rơ, điều gì mà ngươi mở ở trên đất, Ta sẽ mở ở trên Trời. Hễ điều gì mà ngươi buộc dưới đất, Ta sẽ buộc nó ở trên Trời.”

⁴¹ Bây giờ ở đây ông đứng với những chìa khóa, để mở toang điều phước hạnh này cho thế gian. Và ở đây ông có những chìa khóa ở trong tay mình. Và họ đang hỏi, “Chúng tôi có thể làm gì để được cứu?” Bây giờ, cho dù sứ đồ nói điều gì để làm đi nữa, Đức Chúa Trời phải công nhận nó trên Trời, nếu Ngài ban cho ông thẩm quyền đó.

⁴² Bây giờ Phi-e-rơ nói, “Hãy hối cải, ai nấy trong anh em, và phải nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm để được tha tội mình, và anh em sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh.” Đúng thế không? Và đó là lý do các chìa khóa đã mở trên Trời cho bất kỳ cái tên nào khác, bất kỳ cách nào khác, bất cứ nào khác—bất cứ hình thức nào khác. Nó mở trên đất, và nó mở trên Trời, nếu không Chúa Jêsus đã không giữ Lời Ngài đối với Phi-e-rơ. Và mỗi nơi trong Kinh Thánh họ đã chịu báp-têm, sau đó, họ đã chịu phép báp-têm trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Và những người đã được báp-têm trước đó, đã phải đến và được báp-têm lần nữa, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, để nhận lãnh Đức Thánh Linh. Điều đó chính xác. Nó vẫn còn hoạt động giống như vậy.

⁴³ Vậy, nếu chúng ta đang giảng dạy phép báp-têm trong danh “Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh,” đó là lời tiên tri giả. Bây giờ tôi không muốn làm tổn thương anh em, nhưng tôi phải ghim chặt điều này xuống để hội thánh này sẽ biết điều gì. Chúng ta không có mặt tại đây như là một mớ nôi nứt mù chữ; chúng ta biết mình đang đứng ở đâu trong Lời Đức Chúa Trời. Xem đó, chúng ta biết. Tôi thách thức bất kỳ ai chỉ cho tôi một chỗ mà người nào đã từng chịu báp-têm như danh “Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh.” Bây giờ anh em đang lắng nghe lời tiên tri giả hay Lẽ thật? Hãy tra xem Kinh Thánh. Điều đó tùy thuộc anh em.

⁴⁴ Hãy chỉ cho tôi chỗ nào một người trong Kinh Thánh, nơi mà một hội thánh đã từng được phong chức một giáo phái trong—

trong Kinh Thánh. Chỉ cho tôi trong Kinh Thánh ở đâu người ta đã từng phong chức một nữ thầy giảng. Chỉ cho tôi trong Kinh Thánh ở đâu tất cả những điều này, mà chúng ta đã đang nói về, đã từng được qui định trong Kinh Thánh. Chúng không có ở đó. Hãy nói cho tôi một chỗ. Anh em đi đến một giáo phái...

⁴⁵ Ồ, khi những người Giám Lý dấy lên, họ đã rao giảng sự nên thánh. Điều đó tốt. Nhưng, khi họ làm điều đó, họ đã tạo nên một giáo phái, và chuyện đó xong ở đó. Đó là lý do Kinh Thánh nói, “Người có một tên.”

Bạn nói, “Tôi là Cơ-đốc nhân.”

“Ồ, anh thuộc về giáo phái gì?”

⁴⁶ Bạn nói, “Giám Lý,” ồ, thế thì các bạn là kẻ tà dân rồi. “Tôi là tín đồ Báp-tít,” tà dân. “Ngũ Tuần,” bạn là kẻ tà dân. Bạn thuộc về giáo hội đó.

⁴⁷ Anh em nên thuộc về Đấng Christ. Chẳng có việc gì nói, “Giám Lý,” “Báp-tít.” Nếu anh em là một Cơ-đốc nhân, anh em là Cơ-đốc nhân trong lòng.

⁴⁸ Mỗi một trong những giáo phái đó có thể sinh ra các con cái, con cái Đức Chúa Trời, đúng vậy. Nhưng khi anh em nghĩ anh em sẽ lên Thiên đàng chỉ bởi vì anh em là người Giám Lý hay Báp-tít, thì anh em sai trật. Và đó là lý do chúng ta ở bên ngoài điều đó.

Tại sao những người Báp-tít không thể thấy?

⁴⁹ Tôi đã hỏi một người Giám Lý ở đây, đang viết một luận văn, vừa viết cách đây đã lâu. Ông bảo, “Điều duy nhất mà chúng tôi đã chống lại ông, là ông lảng vảng quanh những người Ngũ Tuần.”

Tôi hỏi, “Ai là ‘chúng tôi?’”

“Chúng tôi, những người Giám Lý.”

⁵⁰ Tôi nói, “Thế thì, tôi sẽ nói với ông những gì tôi sẽ làm. Tôi sẽ đến thành phố của ông và ông để cho những người Giám Lý bảo trợ nó.”

“Ồ,” nói, “dĩ nhiên, chúng tôi không thể làm điều đó.”

51 Tôi nói, “Điều đó đúng những gì tôi nghĩ. Tôi ở lại với Ngũ Tuần bởi vì Ngũ Tuần tin điều đó. Đúng vậy. Họ tập hợp xung quanh nó. Họ là những người đang rút được những phúc lợi của nó.”

52 Bao nhiêu anh em đã đọc bài báo đó trong tạp chí *Đời Sống*, chỉ mới gần đây, về giáo hội Ngũ Tuần? Đó là một trong những hiện tượng vĩ đại nhất trong thời đại này. Họ có những người trở lại đạo trong một năm nhiều hơn tất cả các giáo hội còn lại đặt vào với nhau. Tại sao? Thậm chí trong lỗi lầm của họ, Đức Chúa Trời đang cảm động họ, bởi vì họ tin Lẽ thật và đang diễn hành tiếp tục với Nó. Nó là Lẽ thật.

53 Nhưng chúng ta đang làm gì bây giờ? Thấy không? Đó là lý do chúng ta không phải là giáo phái. Và thật chắc chắn như khi Ngũ Tuần lập giáo phái...

54 Và khi trở lại đó, khi Đức Thánh Linh đầu tiên tuôn đổ trên giáo hội Ngũ Tuần, cách đây bốn mươi năm, và họ bắt đầu nói những tiếng lạ, một trong những ân tứ. Đó là phần nhỏ nhất của các ân tứ. Đó là phần nhỏ nhất trong các ân tứ, theo Thánh Phao-lô, là việc nói tiếng lạ. Và ngay khi nó giáng xuống, “Ồ,” họ nói, “chúng tôi đã có Điều đó bây giờ,” và họ đã tạo nên một giáo phái, một Tổng Liên Hội, cái mà bây giờ là Hội Phúc Âm Ngũ Tuần. “Ồ, không ai có Điều đó được nếu anh em không nói tiếng lạ,” và Đức Chúa Trời chỉ di chuyển ra ngay khỏi họ, và để cho họ ngồi đó. Tất nhiên. Vâng, thưa quý vị.

55 Theo sau đó xuất hiện Một ngôi, và đã tìm ra phép báp-têm trong Danh Jê-sus mà thôi. Họ bảo, “Ồ, chúng tôi có Điều đó,” họ đã lập tổ chức. Họ đã làm gì? Đức Chúa Trời chỉ di chuyển ngay ra ngoài và để cho họ ngồi ở đó.

Đó là vì, “Kẻ nào muốn, hãy để người đến.”

56 Xem đó, Một ngôi không thể đến với những người Hội Phúc Âm. Hội Phúc Âm không thể đến với giáo hội Một ngôi. Tôi đã nói chuyện với một vài người giỏi nhất họ có, Ông Goss, và Tiến sĩ Pope, cùng nhiều người. Những người là những người vĩ đại trong...Tôi ngồi xuống với họ. Tôi nói, “Làm thế nào ông có thể giảng dạy chúng có ban đầu đó, như là một học giả?”

57 “Ồ,” nói, “Anh Branham,” một, hai hay ba người trong họ, là người thực sự chân thật, nói, “chúng tôi biết điều đó sai, nhưng chúng tôi có thể làm gì? Nếu chúng tôi nói điều gì về nó lúc này, ồ, nó sẽ gây gián đoạn toàn bộ chương trình.” Chắc chắn, anh em sẽ không là giám mục nữa, hay tổng giám mục. Đó là ý đồ.

58 Hỡi anh em, tôi thà có một sứ mệnh nhỏ ở góc phố, hay rao giảng ở dưới một cây thông, mà có Lẽ thật, chắc chắn, và biết rằng anh em đang nói Lẽ thật. Con người muốn có Lẽ thật. Và anh em có bốn phận, như một Cơ-đốc nhân, để làm chứng về Lẽ thật. Đức Chúa Trời sẽ bắt anh em chịu trách nhiệm về điều đó.

59 Thế thì, dựa trên những điều này, nếu anh em chưa chịu phép báp-têm trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, và anh em đã chưa thực hiện những điều này, và anh em chưa nhận lãnh Đức Thánh Linh...

60 Anh em nói, “Ồ, tôi đã nói tiếng lạ.” Điều đó không có nghĩa anh em đã có Đức Thánh Linh.

61 Tôi đã nhìn thấy những tay phù thủy, thầy bói, những quỷ, và mọi điều khác, nói tiếng lạ. Chắc chắn. Họ không có Đức Thánh Linh, và anh em biết điều đó. Uống huyết từ sợ người, và nhảy múa, và gọi quỷ, và nói tiếng lạ. Chắc chắn. Họ không có Đức Thánh Linh.

62 Vì vậy, vì anh em nói tiếng lạ, điều đó không có nghĩa anh em có Điều đó. Cách duy nhất anh em biết mình có Điều đó, là khi thần linh của anh em làm chứng với Thánh Linh của Ngài, và những bông trái của Thánh Linh đi theo anh em: tình yêu thương, đức tin, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhơn từ, nhu mì, mềm mại. Đó là khi anh chị em biết mình có Đức Thánh Linh. Nó làm chứng về chính Nó.

63 Bây giờ, khi anh chị em đang cố gắng an nghỉ trên, vì anh em thuộc về Hội Phúc Âm, hay thuộc về Báp-tít, hay Trưởng Lão, anh chị em có thấy mình đang làm điều gì không? Anh em đang mang tên của một gái điếm. Điều đó hoàn toàn chính xác. Hãy đi ra khỏi điều đó. Hãy đi khỏi nó. Tôi không có ý nói ra khỏi giáo hội của anh em hay bất cứ điều gì; anh em hãy làm những gì mà anh em muốn về điều đó. Nhưng hãy đi khỏi chuyện cứ nắm khư

khư, “Ồ, tôi là tín đồ Trưởng Lão. Chúng tôi không tin vào những ngày của phép lạ.” Tại sao anh em không tin nó? Kinh Thánh dạy điều đó. “Ồ, tôi thuộc về Hội thánh của Đấng Christ. Họ nói thời đại của những phép lạ qua rồi.” Họ là những tiên tri giả.

⁶⁴ Tôi có thể chỉ cho anh em thấy nơi mà Chúa Jêsus Christ ban Quyền phép cho Hội thánh, để chữa lành người đau ốm, và khiến người chết sống lại, và đuổi các quỷ. Tôi thách bất kỳ người nào chỉ cho tôi một lời Kinh Thánh trong Kinh Thánh ở đó Ngài đã cất nó đi khỏi Hội thánh. Cái gì đã cất nó đi? Giáo điều của riêng anh em, đúng, không phải Lời Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh vẫn đang còn làm cho công việc được thực hiện, tiếp diễn ngay giống như vậy, và Ngài sẽ không bao giờ thay đổi.

⁶⁵ Đó là lý do chúng ta không phải là một giáo phái, “Có bề ngoài tin kính, mà bên trong đã chối bỏ Quyền phép đó; những kẻ đó hãy lánh xa.” Chúng ta không tin vào thứ đó.

⁶⁶ Bây giờ, nó đã từng bắt đầu như thế nào? Chúng ta sẽ phải đi vội và đến với nó thật nhanh như có thể được bây giờ, nó đã từng bắt đầu ra sao. Bây giờ chúng ta có nhiều câu Kinh Thánh được viết ra ở đây về Đức Thánh Linh.

⁶⁷ Và một điều khác, chúng ta đã thách thức tối hôm qua, về “sự bền chí của các thánh đồ,” không phải theo cách tín đồ Báp-tít tin nó. Không, thưa quý vị. Tôi chắc khác với những người Báp-tít và ý tưởng của họ, về học thuyết thuộc chủ nghĩa Calvin của họ. Tôi dứt khoát không đồng ý với những người Trưởng Lão. Tôi không đồng ý theo cách những người Giám Lý dựa trên đường lối của họ thuộc tín lý Arminian. Vâng, thưa quý vị. Tuy cả hai đều có lẽ thật, nhưng anh em phải mang anh em trở lại Ở Đây nơi nó là Lẽ thật. Khi anh em chạy ra ngoài đó, anh em chạy hoảng loạn với nó. Chắc chắn vậy.

⁶⁸ Những người Báp-tít đi vào, làm phép báp-têm cho đôi người ở trên đây, bằng sự dầm mình; và thầy giảng làm báp-têm cho họ, chín trong mười người hút thuốc lá, đi trở ra và đứng ngoài đó, và chơi bài, đánh bạc suốt đêm, chạy loanh quanh, và lừa lọc những giao dịch buôn bán; và tất cả những người nữ đang mặc đồ ngắn ngoài đây, đang chạy quanh trên những đường phố, và họ uốn tóc ngắn bành bồng, và—và hút thuốc và trò chuyện,

và những bữa tiệc may vá nhỏ, và kể những trò đùa dơ bẩn. Anh em gọi đó là đạo Cơ-đốc sao? Và anh em nghĩ mình có sự an ninh Đời đời sao? Anh em đang đi tới địa ngục giống như thế. Anh em sẽ không tận hưởng chính mình trên Trời theo bất kỳ cách nào. Chắc chắn không. Đó không phải là sự an ninh Đời đời.

Nhưng khi một người được tái sinh bởi Đức Thánh Linh...

⁶⁹ Và anh em Ngũ Tuần, bởi vì anh em nhảy lên nhảy xuống, nói tiếng lạ, chạy lên chạy xuống lối đi, điều đó không có nghĩa anh em có sự an ninh Đời đời. Anh em đừng bao giờ để điều đó vào trong đầu mình. Không, thưa quý vị. Nó chắc chắn không. Bởi vì, anh em biết rằng của chính anh em—đời sống của chính anh em làm chứng về anh em, báo cáo, rằng anh em sống không đúng với Đức Chúa Trời. Đúng vậy. Anh em không đúng. Tuy nhiên, đó không phải là sự an ninh Đời đời.

⁷⁰ Nhưng tôi muốn hỏi anh em đôi điều. Có sự an ninh Đời đời không? Kinh Thánh nói vậy. Kinh Thánh đã nói rằng tên chúng ta được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi thế gian từng bắt đầu.

⁷¹ Như tôi đã nói sáng nay, tôi nói lại lần nữa. Người mà đã viết bài hát, “Có một tên mới được viết vào sự Vinh hiển tối nay, và đó là tên của tôi,” ý tưởng của ông ấy được lắm, nhưng ông đã sai trật, về mặt Kinh Thánh. Tên anh em không được ghi vào đên anh em được cứu.

⁷² Tên anh em, theo Kinh Thánh, theo Khải Huyền 13, 17, và vân vân, “đã được ghi vào đó trước khi thế gian từng bắt đầu; và Đức Chúa Jêsus Christ đã bị giết trước khi sáng thế.”

⁷³ Làm thế nào Đức Chúa Trời có thể, Đấng là vô hạn, làm thế nào một Đức Chúa Trời vô hạn có thể, biết sự kết thúc từ lúc ban đầu, làm sao Ngài cho phép tội lỗi đến trên đất, nếu không phải vì một lý do?

⁷⁴ Chỉ trở lại với một số điều chúng ta đã nói lúc này. Đầu tiên là gì, Đấng Cứu Rỗi hay tội nhân? [Người nào đó nói, “Đấng Cứu Rỗi.”—Bt.] Đấng Cứu Rỗi, dĩ nhiên. Người nào quyền phép hơn, Đấng Cứu Rỗi hay tội nhân? Nếu Đấng Cứu Rỗi có thể cất tội lỗi đi, Ngài có quyền phép hơn. Ồ, tại sao Ngài đã để cho tội lỗi xảy

ra ngay từ đầu? Để cho thấy rằng Ngài là Đấng Cứu Rỗi. Cái nào là quyền phép nhất, đấng chữa lành hay bệnh tật? [“Đấng chữa lành.”] Đấng chữa lành. Thế thì tại sao Ngài lại để cho bệnh tật đến? Để tỏ cho thấy rằng Ngài là đấng chữa lành. Tôi cảm thấy tôn kính ngay bây giờ. Vâng, thưa quý vị. Ồ, chào ôi! Đó là những thuộc tính của Ngài.

75 Đó là lý do Ngài để cho bệnh tật đến. Đó là lý do Ngài để buồn phiền đến, để tỏ cho thấy rằng Ngài là sự vui mừng. Chắc chắn, là thế. Đó là lý do chúng ta có ban đêm, để chứng minh có ban ngày. Đó là lý do chúng ta trở nên giận dữ, để cho thấy có sự an bình. Chắc chắn, nó là thuận và nghịch. Ồ, Ngài thì tuyệt vời.

76 Bây giờ, nó đã bắt đầu như thế nào? Chúng ta sẽ đi ngay vào điều đó, thật nhanh như có thể được, để tôi sẽ không giữ anh em suốt đêm. Bây giờ, phải có một sự bắt đầu của mọi sự.

77 Và tôi muốn hỏi anh em đôi điều. Bây giờ điều này có thể... Anh em cứ nhét cái này vào trong túi áo vét của mình. Anh em không phải đặt cái này trên với cái đĩa bình thường. Nhưng hãy lắng nghe điều này.

78 Nếu anh em là một tạo vật Đời đời, thế thì anh em không bao giờ có một khởi đầu, hay không bao giờ có một kết thúc. Vì, *Đời đời* đến từ chữ “điều mà không có bắt đầu hay không có kết thúc.”

79 Anh em không nhớ điều đó chẳng? Tôi đã nói, sáng nay, rằng Mê-ni-xê-đéc đó như thế nào, lúc người gập Áp-ra-ham đến sau trận chiến thắng các vua. Và Kinh Thánh đã nói, trong Hê-bơ-rơ 7, rằng—rằng, “Lê-vi đã dâng phần mười cho Mê-ni-xê-đéc, khi ông ở trong lòng của Áp-ra-ham tổ phụ ông.” Áp-ra-ham sanh Y-sác; Y-sác sanh Gia-cốp; Gia-cốp sanh Lê-vi. Đó là cha, ông, và ông cố. Và trong lúc Lê-vi ở trong lòng của ông cố mình, Kinh Thánh đã ban cho ông tín chỉ vì đã đóng các phần mười cho Mê-ni-xê-đéc. Nói về Đời đời! Chà, chà! Ngài đã không bao giờ nói, “Người đã thực hiện nó trong bóng tối; người đã làm điều đó một cách tiếm tàng.” Kinh Thánh nói rằng, “Người đã đóng những phần mười.” A-men.

⁸⁰ Rồi, nếu chúng ta đi xuyên qua hạt giống tốt, khi Phao-lô rao giảng Phúc Âm tôi đã có mặt ở đó và anh em đã có mặt ở đó. Chúng ta sẽ đi vào điều đó, chỉ trong một phút nữa, thẳng vào tai chúng ta. Để ý, đó là những gì mà Kinh Thánh tuyên bố, với chúng ta, thậm chí trên đường đi trở lại.

⁸¹ Cứ suy nghĩ! Lê-vi; rồi Gia-cốp, cha của ông; rồi Y-sác, cha của ông; rồi Áp-ra-ham, cha của ông; ông cố của ông. Khi Lê-vi ở trong lòng của ông cố mình, ông đã đóng những phần mười cho Mên-chi-xê-đéc.

⁸² Tôi muốn hỏi anh em. Đây là ai, Gióp 27...38, khi Ngài phán, “Khi Ta đặt các nền trái đất thì người ở đâu? Trong khi ấy các ngôi sao mai đồng hát hòa nhau, và các con trai Đức Chúa Trời cất tiếng reo mừng?” Ai là những con trai đó của Đức Chúa Trời đang cất tiếng reo mừng? Chúa Jê-sus đã bảo họ, rằng, “Ta đã có sự vui mừng với các người trước khi sáng thế.” Chúng ta không phải là những vật tạo tạo của thời gian. Chúng ta là những vật tạo tạo của cõi Đời đời.

⁸³ “Vì bằng Cha Ta không kéo đến, thì chẳng có ai được đến cùng Ta. Và tất cả những kẻ đến cùng Ta, Ta sẽ ban cho họ Sự sống Đời đời, và làm cho người đó sống lại nơi ngày sau rốt. Không ai có thể nhổ họ khỏi tay Cha Ta, Đấng ban họ cho Ta.” Anh em sẽ lạc mất như thế nào?

⁸⁴ Đấy, anh em hoảng sợ. Anh em sợ. Anh em sẽ chạy loanh quanh đây. Và đó là một trong những bằng chứng tốt nhất, trên đời, rằng anh em chưa từng có mặt ở bất kỳ nơi nào. Đúng vậy. Làm sao Đức Chúa Trời có thể cứu được anh em nếu Ngài...

⁸⁵ Bao nhiêu người trong hội thánh này sẽ đưa tay mình lên, và tin rằng Đức Chúa Trời là vô hạn? Anh em có biết từ *vô hạn* có nghĩa là gì không? Đó là thực sự hoàn hảo. Vô hạn, anh em không thể—anh em không thể giải thích từ *vô hạn*.

⁸⁶ Anh em đã bao giờ lấy máy chụp hình của mình và đặt nó trên vô hạn? Ồ, nó chỉ có nghĩa từ sau đó. Được rồi. Không có cách nào làm nổi bật điều đó thêm nữa.

⁸⁷ Ồ, đó là những gì Đức Chúa Trời có. Ngài là vô hạn. Và nếu Ngài là vô hạn, không thể có một con bọ cánh cứng, không một

con ruồi, không một con rận, không một con chuột, không một con bọ chét, hay bất kỳ cái gì đã từng có mặt trên địa cầu này, hay sẽ có, ngoài những gì mà Đức Chúa Trời đã biết nó trước khi thế giới đã từng được thành hình. Có ý niệm nào đó về sự vô hạn.

⁸⁸ Ồ, thế thì, một Đức Chúa Trời vô hạn Đấng cứu anh em ở đây, biết rằng Ngài sẽ mất anh em tuần tới, hay tháng tới, hay năm tới, ồ, Ngài đang đánh bại chính mục đích. Ngài không thể mất anh em. “Kể nào nghe Lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta, thì có được Sự sống đời đời và sẽ không bao giờ đến sự Phán xét, song vượt khỏi sự chết mà đến Sự Sống.” Không thể làm điều đó. Bạn không còn nữa...

⁸⁹ “Người được sinh bởi Đức Chúa Trời không phạm tội; vì hạt giống của Đức Chúa Trời vẫn còn ở trong người, và người không thể phạm tội.” Làm thế nào người có thể phạm tội khi có một của lễ dâng chuộc tội cho người ấy?

⁹⁰ Làm thế nào tôi có thể bị đau ốm khi tôi ở trong sức khỏe hoàn hảo? Làm thế nào tôi có thể mù khi tôi có thể nhìn thấy? Ồ, chao ôi! Làm thế nào tôi có thể ở trong tòa nhà và ra khỏi tòa nhà trong cùng một lúc? Làm thế nào tôi có thể say rượu và tỉnh trong cùng một lúc? Anh em không thể làm điều đó.

⁹¹ Và khi anh em được cứu, anh em ở dưới sự Đền tội, và các tội lỗi của anh em không được kể cho anh em nữa. Đa-vít chẳng đã nói, “Phước thay cho người mà Đức Chúa Trời không kể gian ác cho, và không định tội?” Đức Chúa Trời không cầm giữ tội lỗi chống lại tạo vật của Ngài. Điều đó rõ ràng. Đó không phải là sửa phạt. Nhưng đó là Kinh Thánh. Đức Chúa Trời sẽ không kể tội lỗi cho những người công bình.

⁹² “Đức Chúa Trời,” bởi ân điển của Ngài, thông qua sự định trước, “không muốn cho người nào bị hư mất, nhưng muốn tất cả có thể đến với sự ăn năn.” Nhưng là vô hạn, và biết ai sẽ đến và ai sẽ không đến, Ngài có thể định trước mọi sự để làm việc cho ý Ngài. Nếu Ngài đã không làm điều đó, tại sao Ngài đã cho phép tội lỗi từ đầu? Khi Ngài là một Đấng Cứu Rỗi...Nếu đã chưa bao giờ có một tội nhân, Ngài sẽ không bao giờ là một Đấng Cứu Rỗi; thuộc tính, những gì ở trong Ngài, không thể bị rút ra.

⁹³ Làm thế nào Ngài đã từng trở thành đấng chữa lành? Làm thế nào Ngài đã từng trở thành đấng chữa lành? Bởi vì Ngài đã cho phép bệnh tật đến, để Ngài có thể tỏ cho thấy chính Ngài là đấng chữa lành. Ngài là đấng chữa lành. Làm thế nào anh em từng là...Làm thế nào Ngài từng được biết đến? Làm thế nào thuộc tính Ngài có thể từng làm việc được? Làm thế nào Ngài có thể từng là một đấng chữa lành, nếu không hề có bệnh tật? Ngài phải cho phép bệnh tật.

⁹⁴ Không ngạc nhiên, Phao-lô đã nói, trong Rô-ma 8, “Hỡi người ngu dại kia, ai có thể nói cái—cái bình điều gì để làm về nó; ai, khi nào đất sét lại đứng lên và nói, ‘Sao người, đã làm, nên ta như vậy?’ Há Ngài đã chẳng dấy Pha-ra-ôn lên cho cùng một mục đích, để Ngài có thể tỏ cho thấy sự vinh hiển Ngài ở dưới Ai Cập? Ngài muốn làm cứng lòng ai thì Ngài sẽ làm, và xưng công bình ai thì Ngài xưng. Điều đó chẳng phải người nào ao ước, hay bôn ba mà được, bèn là bởi Đức Chúa Trời tỏ ra sự thương xót.”

⁹⁵ Vì vậy, anh em chẳng phải làm việc gì với điều đó. Anh em không có điều gì để làm. Nếu nó là ân điển, nếu nó là sự ban cho nhưng không, không có điều nào anh em có thể về nó cả. Đức Chúa Trời đã ban nó cho anh em, và đó là ý chỉ của Đức Chúa Trời. Đó là điều mà Đức Chúa Trời đã định trước cho anh em.

⁹⁶ Kinh Thánh nói rằng chúng ta đã được “định trước cho địa vị làm con nuôi, làm con của Đức Chúa Trời, trước khi sáng thế.” Rồi, khi Đức Chúa Trời đã giết Chiên Con, trong suy nghĩ của Riêng Ngài, trước khi sáng thế, để chứng minh ra những thuộc tính Ngài, những gì Ngài có; khi Chiên Con bị giết, chúng ta đã bị giết với Nó. Khi Huyết của Chiên Con bị nén lại trong trí của Riêng Ngài, ở đó trước khi sáng thế, tên tôi và tên anh em đã được viết vào trong Sách lúc đó, tất cả đều ở trong suy nghĩ vĩ đại của Ngài.

⁹⁷ Ngài là vô hạn. Nếu Ngài không phải, tại sao Ngài đã cho phép nó? Người nào là mạnh nhất, (tôi đã nói,) Đấng Cứu Rỗi hay tội nhân? Cái gì có sức mạnh nhất? Thế thì, kẻ mạnh hơn phải cho phép kẻ yếu hơn, và Ngài chỉ làm điều đó vì sự vinh hiển Ngài. Khi Ngài tạo nên Lu-xi-phe, Ngài đã biết nó sẽ là ma

quỷ. Ngài đã phải để nó ở đó để tỏ cho thấy rằng Ngài là Đấng Cứu Thế, Đấng Christ. Ngài đã phải để cho nó xảy ra theo cách đó.

⁹⁸ Bây giờ, Kinh Thánh chẳng nói, rằng, “Mọi sự hiệp lại có ích cho những người yêu mến Đức Chúa Trời?” [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Vậy anh em sợ hãi về điều gì?

Chúng ta hãy đứng lên và làm việc,
 Với một tấm lòng vì bất kỳ sự tranh đấu nào.
 Đừng giống như một đàn gia súc bị dồn đuổi,
 phải van xin và thuyết phục!
 Và hãy là một anh hùng!

⁹⁹ Tôi thích điều đó. Hãy đứng lên! Một bài thơ ngắn mà trước đây thường giúp đỡ cho tôi thật nhiều khi tôi còn nhỏ, điều gì đó giống như thế này:

Có một người Rô-ma cao trọng,
 Trong thời Hoàng đế Rô-ma;
 Người đã nghe kẻ hèn nhát cầu nhàu,
 Trước tòa lâu đài nói:
 “Ồ, thật an toàn ẩn trong một cây linh sam như
 vậy,
 Chẳng có ai có thể rung chuyển nó.”
 “Ồ, không,” người anh hùng nói,
 “Ta sẽ tìm một cách hay là làm ra nó.”

¹⁰⁰ Thế đấy. Đúng vậy. Nếu Kinh Thánh này giảng dạy rằng Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi...Đã không phải là một điều dễ dàng khi tôi bước ra khỏi đền tạm này ngày đó, và mọi người bảo với tôi *điều này* sẽ xảy ra, và *điều kia* sẽ xảy ra. “Anh sẽ bị xem là kẻ cuồng tín, bị ném vào ngục, và tất cả các hiệp hội y khoa sẽ chống lại anh.” Nhưng Đức Chúa Trời đã phán điều đó. Kinh Thánh nói Ngài đã có. Và bây giờ một ngọn lửa phục hưng bùng cháy trong mỗi quốc gia dưới Trời. Tại sao? Hãy đứng lên với nó!

Bạn giải quyết công việc mỗi ngày của mình
 như thế nào?
 Bạn hoảng sợ công việc mà bạn tìm được
 chẳng?

Bạn có thể đương đầu với công việc phía trước không?

Bạn đã mệt mỏi và tâm trí trống rỗng chẳng?
(Tôi ghét thứ đó.)

Hay bạn đứng thẳng lên với công việc phía trước,

Hay là nỗi sợ đang chạy qua nó?

Nếu vậy, hãy sắp xếp việc kế tiếp bạn tìm thấy,
Bằng cách nghĩ bạn sẽ làm điều đó.

¹⁰¹ Hãy ở lại với nó. Tất nhiên. Lập mục đích trong lòng bạn, như Đa-ni-ên. Hãy ở lại với Đức Chúa Trời.

¹⁰² “Tất cả điều này đã xảy ra ở đâu? Nó đã xảy ra như thế nào? Điều gì khiến dân sự như vậy? Tại sao chúng ta hầu như sẵn sàng bị hủy diệt? Anh Branham, hãy giải thích cho tôi. Điều gì làm cho anh nghĩ rằng toàn bộ điều này phải bị quét đi?” Nó đã từng bị quét đi một lần trước đó, (đúng vậy không?) trong sự hủy diệt trước nạn đại hồng thủy. Bây giờ ở đây sắp đến một số điều sâu sắc. Và chúng ta sẽ sẵn sàng để đọc.

¹⁰³ Bây giờ tôi muốn anh em giở với tôi bây giờ, qua trong Sách Sáng thế ký, ở chương thứ 3. Nếu anh em muốn biết điều gì, tôi có thể tỏ cho anh em thấy trong Sách Sáng thế ký này nơi mọi hệ thống thờ cúng tôn giáo và mọi chủ nghĩa, và mọi điều mà chúng ta có ngay hôm nay, đều bắt đầu trong Sáng thế ký. Bao nhiêu anh em biết rằng *Sáng thế ký* có nghĩa là “sự bắt đầu”? Tất nhiên rồi.

¹⁰⁴ Chúng ta tìm thấy giáo hội Công giáo lúc ban đầu, Ba-by-lôn, Nim-rốt người sáng lập; chúng ta tìm thấy nó vào giữa Kinh Thánh, chúng ta tìm thấy nó ở cuối Kinh Thánh; chúng ta tìm thấy, sự cố gắng mang vào những nữ thầy giảng, trong sự bắt đầu của Kinh Thánh, bằng sự tôn thờ những pho tượng nhỏ được làm từ những rễ cây. Bao nhiêu anh em đã đọc sách lịch sử, của Hislop, *Hai Ba-by-lôn*? Được rồi. Hãy tìm thấy, trong những sự kiện lịch sử này. Họ đã có một người đàn bà...Và rồi, anh em nhớ không? Ngay cả Gia-cốp đã ăn cắp những thân của cha vợ mình, và con gái ông đã giấu chúng ở dưới nàng và đem chúng ra ngoài đồng vắng, mà đã làm ô uế trại quân, sau đó. Được rồi.

105 Chúng ta hãy đọc bây giờ trong Sáng thế ký.

Bây giờ trong các loài thú đồng mà CHÚA là Đức Chúa Trời đã làm nên có con rắn là quỷ quyệt hơn hết. Và nó nói cùng người nữ rằng, Đúng, Đức Chúa Trời há có phán dặn các người không được phép ăn mọi trái cây trong vườn sao?

...người nữ đáp cùng con rắn rằng, Chúng ta được ăn trái các cây trong vườn:

Song về phần trái của cây...mọc giữa vườn, Đức Chúa Trời có phán rằng, Các người chẳng nên ăn đến nó, các người cũng chẳng nên đả động đến nó, kẻo e các người phải chết chẳng.

Và rắn bèn nói với người nữ rằng, Các người sẽ chẳng chết đâu:

Vì Đức Chúa Trời thật sự biết rằng hễ ngày nào mà các người ăn trái cây đó, thì mắt mình sẽ mở ra, (đấy, săn tìm Ánh sáng mới), và các người sẽ như các thần, biết điều thiện và điều ác.

106 Hãy xem những con người này hôm nay, đang cố gắng lấy ra khỏi Kinh Thánh như thế nào? “Ồ, đổ nước, rảy nước, hay cách này, hay cách đó chẳng dễ dàng sao?” Không, thưa quý vị. Đức Chúa Trời đã đặt ra một chương trình, và đó là những gì mà chúng ta phải theo, *Đây*.

Và khi người nữ thấy trái của cây đó bộ ăn ngon, và nó lại đẹp mắt, và một cây để làm...ham muốn để mở trí khôn, nàng bèn hái các trái, và đã ăn, rồi cũng trao cho chồng nàng ở với nàng; và chồng đã ăn.

Và mắt hai người họ đều mở ra, và họ biết...họ bị lỏa lồ; và họ bèn lấy lá cây vả, và đóng khố che thân họ.

107 Tôi muốn dừng ở đây trong một phút. Vậy thì, phải có sự bắt đầu của mọi vật. Anh em có một sự bắt đầu. Bây giờ chúng ta...Đây là nơi tôi muốn đặt cơ sở toàn bộ mọi thứ ở trên, bây giờ, chúng ta đã nói về trong hai buổi nhóm vừa qua này, và với ở đây.

¹⁰⁸ Bây giờ, sáng nay chúng ta quay trở lại và thể hiện cảnh, trong Kinh Thánh, khi Đức Chúa Trời đang tạo nên thế gian, khi Ngài đang hình thành các hơi đốt; và rồi những hơi đốt chúng trở thành can-xi, và bô-tạt, và—và những thứ khác. Ngài đang tạo nên thân thể anh em. Ngài đang bài trí tòa nhà ra, giống như một thợ xây bậc thầy vĩ đại, giống như một nhà thầu đang bày ra những vật liệu của mình để xây dựng một dự án nhà ở. Ngài đang tạo nên thân thể anh em, và Ngài đang đặt nó nằm ở đó. Ngài đã biết thật chính xác, trong trí Ngài, những gì sẽ được thực hiện.

¹⁰⁹ Bàn tay *này*, Đức Chúa Trời đã tạo nên bàn tay đó trước khi Ngài...trong khi Ngài đang tạo nên thế giới; nhưng, linh của tôi Ngài đã tạo nên trước khi có một thế giới. Bây giờ, nhưng bàn tay này và thân thể này, Ngài đã làm ra khi Ngài tạo dựng thế giới, bởi vì thân thể này ra từ đất, và sẽ trở về cùng đất. Đức Chúa Trời đã tạo nên điều đó. Ngài đã đặt tất cả điều đó ra trong bản phác thảo vĩ đại của Ngài và chương trình của Ngài.

¹¹⁰ Bây giờ, khi Ngài đi đến chỗ tạo dựng thế gian, Ngài đã tạo nên con người, và con người đã trông thật không ổn. Vậy thì chúng ta đã có điều đó, sáng nay, xuyên suốt bi kịch, cách mà—mà Cha đã giáng xuống như thế nào và nhìn vào con trai Ngài, được tạo nên theo hình ảnh Ngài, và vân vân. Rồi Ngài đã tạo nên cho người một người vợ, một người giúp đỡ.

¹¹¹ Bây giờ, nên nhớ, rằng, tất cả những tạo vật của trái đất, A-đam đã đặt tên cho chúng.

¹¹² Ngài đã tạo nên gia—gia súc, và các thú đồng, và mọi thứ. Và ngày nay, chúng ta...Những nhà nghiên cứu niên đại và—và những trí tuệ khoa học vĩ đại khác, đã cố gắng, trong sáu ngàn năm, để tìm ra mắt xích bị thiếu đó, tại sao động vật đó...Con người là đời sống động vật. Chúng ta biết điều đó, rằng chúng ta đã được tạo nên...

¹¹³ Và người nữ chỉ là một phần của người nam, một sản phẩm phụ. Một người nữ đã không ở trong sự sáng tạo nguyên thủy. Đức Chúa Trời đã bỏ sáng tạo, trong nhiều năm và nhiều năm và nhiều năm, cho đến khi Ngài tạo nên một người nữ ra từ một cái xương sườn của ông ấy. A-đam đã đặt tên cho tất cả tạo vật trên đất, mọi thứ khác, nhưng ông đã chẳng có gì giúp cho chính

mình. Vì vậy, Ngài đã tạo nên cho ông một người giúp đỡ; lấy một cái xương sườn của ông, đóng vết cắt lại, và tạo nên một người giúp đỡ cho ông. Và người nam, trong linh của người, là cả người nam và người nữ.

114 Và người nữ chỉ là một phần của người nam. Và khi người đàn ông lấy cho chính mình người vợ, và nếu nàng là vợ của anh ta một cách chính xác, một người vợ được Đức Chúa Trời ban cho, nàng sẽ là thật sự đối với anh ta như một phần của anh ta.

115 Đó là lý do anh em có rất nhiều ngại ngùng trong hôn nhân, là vì anh em đi ra và nhìn thấy cô gái nào đó với đôi mắt màu nâu xinh đẹp hay đôi mắt xanh, hay điều gì đó giống như thế, và bóng hình xinh đẹp nào đó, và anh em sa ngã vì nàng. Lần đầu nàng sanh ra đứa con đầu lòng của mình, rưng rưng đi, và nàng có nếp nhăn và già, và rồi anh em muốn tống cổ nàng. Và một vài chị em tìm được chàng trai nào đó với mái tóc bóng mượt thẳng xuống, và nửa hộp mỡ lợn của mẹ anh ta đổ trên đó, và uốn quăn. Và tất cả cái gì đựng vào nó sẽ rút tuột xuống ngay; tôi biết điều đó nhờ kinh nghiệm. Nhưng điều gì xảy ra? Nó là gì? Anh em sa ngã vì điều đó.

116 Anh em nên cầu nguyện, trước tiên, bởi vì người nữ là một phần của anh em. Và nếu anh em ôm một người nữ vào lòng mình, và nhận nàng là vợ, và anh em...Nàng tạo nên ảnh hưởng sâu sắc trên anh em. Chúng ta sẽ nói điều đó giống như thế này để anh em sẽ hiểu được. Và bất kỳ người nữ nào khác tựa vào ngực đó sẽ không xứng hợp với dấu in đó. Và Đức Chúa Trời sẽ cầm anh em chịu trách nhiệm vì điều đó. Và anh em chỉ nhớ điều đó.

117 Anh em dẫn vợ người khác đi chơi và...Hôm nay tôi nghe về một cô gái trẻ trong thành phố ở đây, một cô thật tội nghiệp. Tôi biết nàng. Và một tay cờ bạc nào đó mua cho cô ấy nhiều bộ đồ rất đẹp, và các thứ, và cố gắng thu phục cô ấy giống như thế. Một con chuột, sẽ làm một điều như thế, thậm chí không được xem như người.

118 Anh em biết, con chó không đáng khinh đến thế, và tuy nhiên anh em gọi chó mẹ là “đồ chó cái.” Nó còn nhiều đạo đức hơn một nửa phụ nữ của Jeffersonville. Và anh em gọi một con heo mẹ

già là “heo nái,” và nó thì không...Nó còn có đạo đức nhiều hơn những phụ nữ tại hiệp chủng quốc Hoa Kỳ này, hơn nhiều người trong họ. Điều đó hoàn toàn chính xác. Bây giờ, tôi biết điều đó là thẳng thừng. Và tôi đã bảo với anh chị em tôi sẽ nghiên cứu nó cho đúng đích, và tôi muốn anh chị em biết điều đó. Và đó là thật. Hết thầy họ, những người nữ ngày nay, thậm chí không biết đạo đức là gì. Nói, “Đừng làm tổn thương lương tâm của tôi.” Ồ, quý vị chẳng có lương tâm nào cả. Để ý. Vâng, thưa quý vị. Khi mà, quý vị biết những gì đúng và sai.

¹¹⁹ Bây giờ để ý. Người nam này, khi ông được tạo nên, Đức Chúa Trời đã phân rẽ linh của ông. Và Ngài đã lấy một mẫu khỏi người nam, sườn của người, và tạo nên một người nữ ra từ đó. Và rồi Ngài lấy linh xinh xắn, nữ tính của người nam, và từ đó tạo ra một người nữ. Và Ngài đã tạo nên người nam giống đực, cường tráng.

¹²⁰ Và khi anh em nhìn thấy một—một—một người đàn ông mà tầm thường...anh em biết, chăm sóc, các móng tay của anh ta, hay anh em gọi nó là bất cứ cái gì; và, anh em biết, bốn ở một bên và năm ở bên khác, và—và để mái tóc lóng mướt dài xuống; há miệng của anh ta rộng ra phía trước, và thứ giống như thế; một trong những chàng trai xinh đẹp này. Chị em cứ nhớ, chị ơi, có điều gì đó sai trật với gã đó. Có điều gì đó không ổn. Tốt hơn nên coi chừng anh ta.

¹²¹ Và khi anh em nhìn thấy một người nữ với điều thuốc lá bên khé miệng, mặc quần yếm, và nói, “Tôi sẽ nói cho anh biết, anh bạn, nó là gì!” Hỡi anh em, anh em quan sát cô gái già đó. Có điều gì đó sai trật với cô ta.

¹²² Một người nữ, được cho là người nữ, và nàng được cho là phải ăn mặc giống như một người nữ. Khi Đức Chúa Trời tạo nên người đàn ông, Ngài tạo nên cho anh ta một thứ, và Ngài tạo nên người nữ thứ gì đó khác. Và khi Đức Chúa Trời trang phục cho người đàn ông, Ngài trang phục cho anh ta theo một cách, và người đàn bà theo cách khác. Và Kinh Thánh nói, “Thật là sự gớm ghiếc cho người nữ mặc quần áo dành cho người nam.”

¹²³ Và chị em phụ nữ, mặc vào những chiếc quần ngắn này và các thứ, và mặc chúng ra ngoài đây, ngắn tầm thường...Chị em

gọi chúng là cái gì, quần chèn bó gối? Chúng làm gì...? Ồ, thứ đó họ mặc là gì...? Không, không, nó không ngắn, nó là một cái khác, có ống quần dài ở trong nó. [Hội chúng nói, “Quần đùi phụ nữ.”—Bt.] Quần đùi phụ nữ, và quần yếm, quần rộng vải thô.

Đi vào, nói, “Cái này là dành cho quý bà.”

124 Tôi nói, “Không, chị em lầm rồi. Quý bà đừng mặc chúng. Những người nữ có thể, nhưng quý bà thì không.” Đúng vậy.

125 Kinh Thánh nói, “Thật là sự gớm ghiếc cho một người đàn bà mặc quần áo...và cho đàn ông mặc quần áo mà dành cho đàn bà.”

126 Và người đàn ông đang trở nên ẻo lả hơn, mọi ngày, còn đàn bà trở nên nam tính hơn. Chuyện gì vậy? Chúng ta sẽ tìm thấy trong một vài phút, bằng Kinh Thánh. Những người nữ không còn là những người nữ nữa. Tôi không có ý nói chị em những người nữ Cơ-đốc. Tôi đang nói về xu thế chung. Họ muốn hành động như những người đàn ông; muốn cắt tóc họ giống như đàn ông; đặt tay trên quây rượu, như *thế*, và hát *Chúa Ban Phước Nước Mỹ*, với một điệu thuốc ló ra từ khoe miệng của họ.

127 Đi xuống đường phố, trở ra ngoài giống như thế, và ngay trong xa lộ. Chúng tôi đếm...Tôi muốn kể cho anh chị em đôi điều. Và phụ nữ các chị lái xe, hãy lắng nghe. Billy Paul và tôi, trong chiến dịch này vừa rồi khắp đất nước, sáu tháng, tôi đã giữ sổ đếm có bao nhiêu những sự rủi ro trên đường. Và trong số ba trăm tai nạn, trên đường, đoán xem có bao nhiêu trong họ là những người nữ lái xe? Chỉ có thiếu...Mười chín người trong họ là đàn ông. Và hai trăm tám mươi hay là, tôi tin nó là, hai trăm tám mươi một lúc đó là những phụ nữ lái xe. Những người nữ lái xe! Lúc này, tôi không đang nói không có những nữ tài xế tốt. Nhưng nàng sẽ đổi hướng bất kỳ cách nào.

128 Và anh em chỉ cố gắng chống lại nàng không? Để cho nàng hầu như trông xinh đẹp, đứng đó, đẩy mái tóc lên khi viên cảnh sát đến gần. “Ồ,” ông ta nói, “chắc chắn, cô có lỗi rồi!” Ừ-m! Chúng ta không có luật pháp.

129 Họ đã chứng minh điều đó ngày nọ trong vụ kiện thuế mà tôi vừa mới trải qua. Chúng ta chẳng có luật pháp. Nếu có...

¹³⁰ Không lạ gì các quan chức lớn đó của Anh quốc đã nói, “Dân chủ là tất cả những cánh buồm và không có neo.” Đúng vậy, đứng trên một thùng xà phòng, vận động bầu cử. Nền dân chủ bị thổi nát, và những tên độc tài và tất cả những người còn lại của họ cũng vậy. Mọi thứ đều thổi nát. Không có gì ngoài một điều dành cho Đức Chúa Trời làm, là hủy diệt toàn bộ, như Ngài đã nói Ngài sẽ làm, và bắt đầu làm mới lại. Bây giờ hãy xem các bạn gần sự Đến như thế nào.

¹³¹ Bây giờ khi người nữ này...Ngài đã tạo nên cho người đàn ông một người giúp đỡ, và nàng là người giúp đỡ của anh ta. Và rồi...

¹³² Bây giờ, ở đây, tôi chưa hề có một thầy giảng đồng ý với điều này. Và họ cố gắng làm cho nó cách khác nào đó, tuy nhiên nó không có ý nghĩa với tôi. Họ cố nói rằng A-đam và Ê-va ăn một vài quả táo. Thừa anh em, nếu...Tôi không nói điều này để đùa lúc này, nhưng tôi muốn nói nó. Vì, nếu ăn những quả táo khiến cho những người nữ nhận ra họ lỏa lồ, tốt hơn chúng ta nên chuyển những quả táo lên nữa. Và anh em biết điều đó đúng.

¹³³ Anh em biết, việc ăn quả táo, đó không phải là những gì họ đã làm, khiến cho họ nhận ra mình lỏa lồ. Chắc chắn, không phải. Nó đã phải đến với tình dục. Nó phải là vậy, vì họ đã nhận ra mình lỏa lồ khi họ hái trái cấm này. Không phải người nữ là một cây có trái ư? Không phải anh em là trái của mẹ mình sao? Đó là trái đã bị cấm được nhận.

¹³⁴ Bây giờ, đây là một điều quan trọng. Bây giờ vật gần nhất mà khoa học từng có được để biết con người đã là những gì... Họ đào lên những xương cũ, họ lấy những vật hóa thạch, và họ lấy những cái đầu, và họ lấy những cái sọ, và những cánh tay, và các xương, và cố gắng làm cho nó giống như một con người. Và họ biết rằng thứ gần nhất mà họ từng đi đến chỗ tìm thấy về con người, tiếp theo sau nó, là con tinh tinh. Nó là loài gần nhất với con người; tuy nhiên nó chẳng có gì liên quan với con người, hình thức cao nhất.

¹³⁵ Hình thức thấp nhất của sự sống hiện có là con ếch; hình thức cao nhất là con người. Đức Chúa Trời đã khởi đầu từ dưới và đã tạo nó thẳng lên, cho đến lúc Ngài mang nó thẳng đến hình

ảnh của Ngài. Đã mang nó qua những con chim và những con thú, và tiếp tục lên, cho đến lúc Ngài đến với hình ảnh của Đức Chúa Trời. Ngài đã tạo nên con người trong hình ảnh đó. Đó là hình thức cao nhất. Hình thức thấp nhất chỉ là một con nòng nọc mà biến đổi thành một con ếch, và vân vân.

¹³⁶ Bây giờ, mắt xích bị thiếu mất này, mà họ không thể tìm được. Hãy xem lời Kinh Thánh bây giờ. Anh em, anh em sẽ bất đồng với điều này, nhiều người trong anh em, nhưng tôi muốn...Tôi chỉ muốn anh em mang nó trong tâm trí. Và đừng có thành kiến chống lại nó. Hãy lắng nghe.

¹³⁷ Tôi biết nhiều người trong anh em vừa đang lắng nghe Tiến sĩ DeHaan. Tôi chắc chắn...Như là một người mang tính chất của mình, và một anh em Báp-tít tốt, và tôi tất nhiên đánh giá cao anh ấy. Anh ấy có sự thông minh hơn và người giỏi nhất trong nhóm, và—và đã quên nhiều hơn là tôi từng biết; vì anh ấy là Tiến sĩ về—về Thần đạo, và anh ấy là bác sĩ y khoa, và anh ấy là Tiến sĩ Khoa học. Anh ấy là một người thông minh. Nhưng anh ấy nói rằng những điều đó...Khi các con trai của Đức Chúa Trời nhìn thấy các con gái loài người xinh đẹp; anh đã lấy lập trường của Josephus, và nói rằng “họ—họ đã ép chính mình vào trong xác thịt loài người,” và lấy họ làm vợ. Và có những người khổng lồ trong xứ Nốt. “Và họ đã lấy cho chính mình những người vợ và sống với họ, khi các con trai Đức Chúa Trời, những Thiên thần sa ngã, đã lấy và nhìn thấy con gái loài người; và sự ham muốn tình dục là một điều thật lớn như vậy, và tuy nhiên họ ở trong tình trạng tội lỗi từ sự sa ngã đó, họ đã nhập chính mình vào trong xác thịt loài người.”

¹³⁸ Nếu họ làm thế, họ có thể làm hỏng sự chữa lành Thiên giêng, họ làm hỏng mọi sự khác. Nếu ma quỷ có thể sáng tạo, thì hẳn bình đẳng với Đức Chúa Trời. Ma quỷ không thể sáng tạo. Tôi muốn anh em chỉ cho tôi một chỗ ở đó ma quỷ có thể sáng tạo. Hẳn không thể sáng tạo. Hẳn chỉ làm hỏng những gì đã được sáng tạo. Hẳn không phải là nhà sáng tạo. Hẳn chỉ là kẻ xuyên tạc.

¹³⁹ Ồ, thế thì, điều gì đã xảy ra? Hãy xem. Đây là câu giải thích của tôi. Đây là mắt xích bị mất.

¹⁴⁰ Bây giờ họ lấy một con tinh tinh, nhưng anh em không thể phối giống tinh tinh với một người đàn bà và sinh ra đứa con. Anh em không thể gây giống con người với bất kỳ loài vật nào. Nó sẽ không pha trộn được. Anh em không thể truyền máu cho, bất kỳ loài vật nào.

¹⁴¹ Khi tôi có mặt tại Châu Phi, họ đối xử với những người da màu đáng thương tại đó theo cách như vậy; người nào đó đã nói với tôi, nói, “Họ chẳng là gì ngoài những con vật.”

¹⁴² Tôi nói, “Tôi xin lỗi. Họ cũng là con người như anh vậy, có lẽ hơn một chút.” Xin để tôi nói cho anh em biết, khi anh em có kiểu thái độ đó, anh em đang quay trở lại thành thú vật. Tôi nói, “Con người đó, nếu anh ta có đen như những con át bích, hay nếu anh ta có vàng như một quả bí, hoặc nếu anh ta có xanh như chàm, anh ta vẫn có thể cứu được cuộc sống của anh bằng cách truyền máu cho anh. Nhưng anh đừng bao giờ đưa máu thú vật ở trong anh.” Chắc chắn vậy, anh ta là con người.

¹⁴³ Chỉ bởi vì làn da một người là màu đen, và người khác là màu nâu, và một người khác nữa màu vàng, và một người khác nữa màu trắng, điều đó chẳng có gì liên quan với nó cả. Kinh Thánh nói, “Đức Chúa Trời bởi một dòng huyết tạo nên tất cả loài người.” Và điều đó hoàn toàn đúng. Những nơi chúng ta sống trong, thay đổi những màu sắc của chúng ta, chẳng có gì liên quan với nó cả. Đức Chúa Trời tạo nên một—một người trong mọi dân tộc, một dòng máu, tất cả dân tộc đều giống nhau.

¹⁴⁴ Người Trung Hoa; người da màu không thể nói bây giờ, người da đen không thể nói bây giờ, rằng, “Người Trung Hoa đó, anh ta—anh ta da vàng, tôi sẽ không có gì liên can với anh ta.” Anh ta là anh em của bạn. Và anh em da trắng không thể nói với người da vàng hay người da đen, hoặc là một người, “Tôi không có gì liên can với anh.” Anh ta là anh em của các bạn. Hoàn toàn đúng.

¹⁴⁵ Để ý, nào, đây là những gì đã xảy ra. Tôi tin, và có thể xác minh nó bằng Kinh Thánh, rằng chính là con rắn đã làm điều đó. Con rắn là kẻ bị thiếu mất giữa con tinh tinh và con người. Bởi vì, lắng nghe, để ý điều này bây giờ, rằng con rắn không phải là loài bò sát. Nó là giống “quỷ quyệt” nhất trong tất cả những loài thú đồng.

¹⁴⁶ Bây giờ, tôi đi và lấy những quyển tự điển, ngày nay, từ khắp nơi, để tra xem từ ngữ này, chữ *quỷ quyết* có nghĩa là gì. Nó có nghĩa “khôn lanh, xảo trá,” và sự thông dịch tốt nhất của tiếng— của tiếng Hê-bơ-rơ (từ m-a-h-a-h, mahah) có nghĩa “có sự hiểu biết thật về những nguyên tắc của sự sống.”

¹⁴⁷ Vậy thì chúng ta hãy theo dõi điều này chỉ trong một phút. Nó khôn lanh, xảo trá, tuy nhiên nó được gọi là “con rắn.” Nhưng, hãy nhớ, nó là thứ khôn lanh nhất từng có, và càng giống con người hơn bất cứ thứ gì khác có trên cánh đồng; gần gũi nhất với con người. Nó không phải là loài bò sát. Sự rửa sả tạo nó thành loài bò sát. Và nó đã là...Kinh Thánh nói nó đã đẹp nhất trong tất cả.

¹⁴⁸ Và thậm chí lời rửa sả đã không cất đi tất cả vẻ đẹp của nó; tuy nhiên những sắc màu đầy vinh quang của con rắn thì đẹp, và vẻ uyển chuyển của nó và sự xảo quyết của nó. Thậm chí lời rửa sả đã không di chuyển điều đó ra khỏi. Nhưng, anh em nhớ, Đức Chúa Trời đã bảo cho nó rằng những cái chân của nó sẽ bị rụng đi và nó sẽ đi trên bụng của nó. Và anh em không thể tìm được một cái xương trong một con rắn mà trông giống như con người, và đó là lý do khoa học bị thua. Nhưng nó đấy.

¹⁴⁹ Đức Chúa Trời đã giấu điều đó khỏi mắt những người khôn ngoan và cẩn trọng, và hứa khả thị nó cho các con trai của Đức Chúa Trời, trong những ngày sau rốt khi các con trai Đức Chúa Trời sẽ được tỏ ra, khi, “Các con trai Đức Chúa Trời đã vui mừng ngay cả trước khi sáng thế.” Khi sự khả thị lớn lao về bốn tánh Đức Chúa Trời cùng các sự việc sẽ được mang xuống trong những ngày sau rốt, Ngài sẽ bày tỏ những điều này qua các con trai Đức Chúa Trời. Anh em biết Kinh Thánh giảng dạy điều đó. Và chúng ta ở đây. Đó là lý do Đức Chúa Trời đang mở ra những điều này cho chúng ta. Đức Chúa Trời đang mang các con trai Ngài vào trong sự bày tỏ. Ngài đang đi vượt ra ngoài những giới hạn của bất cứ sự hiểu biết con người, con đường vào trong những sự khả thị thuộc linh, là mang Nó xuống. Chúng ta chẳng đã giảng dạy, trong Kinh Thánh này, “Đây là người mà có sự khôn ngoan”? Không phải là những gì người đó đã học trong viện thần học nào đó; nhưng là những gì mà người ấy có thể học trên đầu gối của

mình trước Đức Chúa Trời, và những gì Đức Chúa Trời đẹp lòng để ban cho người ấy. Các con trai của Đức Chúa Trời, làm lộ ra!

150 Đây là con rắn, bây giờ đây là những gì mà con rắn đã là; tôi sẽ đưa cho anh em sự mô tả của tôi về nó.

151 Chúng ta có...chúng ta đi xuống, từ con ếch, tới đó nòng nọc, và cứ xuống nữa và tiếp tục, và *con này con nọ*, cho tới cuối cùng anh em đến với con khỉ, đến tinh tinh. Và từ loài tinh tinh, bây giờ chúng ta nhảy từ tinh tinh đến con người, và chúng ta tự hỏi tại sao.

152 “Ồ,” khoa học nói, “nào hãy đợi! Chúng ta có thể phối giống người nữ với con khỉ và với tinh tinh, và rồi ngược lại, một người nam gây giống với tinh tinh.” Nó sẽ không có kết quả. Phối giống nó với bất kỳ loài vật nào khác; nó sẽ không có kết quả được. Dòng máu sẽ không hòa lẫn; lấy máu của anh em, nó là máu hoàn toàn khác biệt, với nhau.

153 Có dòng máu nào đó ở giữa đây, và họ không thể tìm được con vật đó.Ồ, Halêlugia, tôi đang cảm thấy tin kính ngay bây giờ. Để ý. Tại sao? Đức Chúa Trời đã giấu nó khỏi họ. Không có một cái xương trong một con rắn mà trông giống như một cái xương người. Ngài đã đặt sự việc đó quá xa đến nỗi nó không thể được phát hiện bởi những con người khôn ngoan.

154 Và tôi sắp tỏ cho anh em thấy con người khôn ngoan đó đến từ đâu, người đó ở đâu—ở đâu, dù sao chẳng nữa. Đấy, anh ta không thể đến qua đó.

155 Nó phải đến bởi sự khải thị, “Ngài là Đấng Christ, Con Trai của...” “Trên đá này Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta; và các cửa âm phủ không thể thắng được nó,” sự khải thị thuộc linh. Làm thế nào—làm thế nào A-bên đã biết dâng lên một chiên con, thay vì dâng lên những hoa trái của đồng ruộng như Ca-in? Nó đã được khải thị cho ông một cách thiêng liêng. Anh em không nhận được điều đó bởi các thần học viện. Anh em không nhận được nó qua các giáo phái. Anh em nhận được nó từ Trời.

156 Bây giờ hãy quan sát con rắn, con rắn này mà là đầu tiên. Chúng ta hãy vẽ một bức tranh của nó bây giờ. Nó là một gã to lớn. Nó ở giữa tinh tinh và con người. Và, con rắn; con quỷ, Lu-

xi-phe, đã biết rằng đó là dòng máu duy nhất mà sẽ trộn lẫn được với dòng máu người này, con người duy nhất mà nó có thể giải quyết với. Nó không thể giải quyết với tinh tinh, dòng máu đó không thể pha trộn. Nó không thể giải quyết với những vật khác. Nó không thể giải quyết với con cừu. Nó không thể giải quyết với con ngựa. Nó không thể giải quyết với bất kỳ con vật nào; nó phải giải quyết với con rắn này.

¹⁵⁷ Chúng ta hãy lấy nó ra lúc này và thấy nó trông giống như gì. Nó là một kẻ to lớn, tên khổng lồ tiền sử. Đó là nơi họ tìm thấy những chiếc xương lớn này, và tôi sẽ cho anh em thấy điều này trong Kinh Thánh. Bây giờ quan sát kỹ lưỡng. Được rồi. Kẻ to lớn này, chúng ta hãy nói nó—nó cao hơn ba mét, đôi vai to lớn; trông thật giống như một con người. Và máu của nó, sau khi đi xuống, trùng khớp một con vật với con khác; anh em có thể lai các con vật; và nó cứ tiếp tục có dòng máu cao hơn, hình thức cao hơn của sự sống, hình thức cao hơn, cho đến khi nó leo lên đến lãnh vực con người. Nhưng sự kết nối cuối cùng tại đây, ở giữa đây, đã bị cắt đứt. Bao nhiêu anh em biết rằng khoa học không thể tìm được mối kết nối bị thiếu đó? Tất cả anh em biết điều đó. Tại sao? Nó đây này, con rắn. Nó đây này, một gã to lớn.

Và ma quỷ đi xuống, bây giờ, nó nói, “Ta có thể hà hơi.”

¹⁵⁸ Vậy thì, khi anh em đi tới nhìn vào những người nữ và hành động của những người nữ, anh em nhớ, anh em được xúc dầu của ma quỷ (và đó không phải là vợ của chính anh em).

¹⁵⁹ Để ý, bây giờ, ma quỷ đi xuống và đi vào trong con rắn. Và hần đã tìm thấy Ê-va trong vườn Ê-đen, lỏa lồ, và hần trò chuyện về trái cây ở giữa vườn. Chữ *midst* có nghĩa là “ở giữa,” và đại loại như vậy; anh chị em hiểu, trong một hội chúng cả nam lẫn nữ. Và hần nói, “Này, nó thật vui thích. Nó thật đẹp mắt.” Hần đã làm gì? Hần bắt đầu quan hệ với Ê-va, và hần đã sống với nàng, như một người chồng.

¹⁶⁰ Và nàng thấy điều đó là vui thích, vậy nàng đi và kể cho chồng nàng, nhưng nàng đã có thai rồi, với Sa-tan.

¹⁶¹ Và nàng đã sinh con trai đầu lòng của nàng, tên là Ca-in, con trai của Sa-tan.

“Này,” anh em nói, “điều đó sai.”

162 Được rồi, chúng ta sẽ tìm thấy nó sai hay không. “Và Ta sẽ đặt sự thù nghịch giữa Dòng dõi người và dòng dõi con rắn.” Cái gì? Dòng dõi con rắn! Nàng có một Dòng dõi, và nó có một dòng dõi. “Và Người sẽ giày đạp đầu mày, và mày sẽ cắn gót chân Người.” Và *giày đạp*, ở đó, có nghĩa “để làm sự Đền tội.” Vậy thì có “dòng dõi” của anh em thuộc về con rắn.

Bây giờ, để ý, ở đây xuất hiện hai con người này.

163 Bây giờ, con rắn này, khi hắn đứng đó, gã khổng lồ to lớn này đứng lên ở đó, gã đã phạm tội tà dâm với vợ của A-đam. Tội lỗi nằm ở đâu hôm nay? Điều gì làm những sự việc theo cách chúng có hôm nay? Bây giờ, tôi—tôi... Chắc chắn anh em có thể nắm bắt được những gì mà tôi đang nói về. Và nó đấy.

Và khi hắn đã thực hiện, Đức Chúa Trời phán, bắt đầu gọi ra Ê-va và A-đam.

Và ông thưa, “Tôi lừa lồ.”

Và Ngài phán, “Ai đã nói cho người biết rằng mình lừa lồ?”

164 Rồi họ bắt đầu, theo kiểu quân đội, nói vòng vo. Thưa rằng, “Ồ, người nữ mà Ngài đã ban cho tôi, đã làm chuyện đó. Nàng là người đã thuyết phục tôi.”

165 Và nàng thưa, “Con rắn đã cho tôi một quả táo”? Được rồi, thầy giảng, hãy bình tĩnh lại.

166 Nàng nói, “Con rắn đã dụ dỗ tôi.” Anh em có biết *dụ dỗ* nghĩa là gì không? Nghĩa là “làm ô ւế.” Sự...nàng...sự...ma quỷ không hề trao cho nàng một quả táo. “Con rắn đã dụ dỗ tôi.”

Và rồi sự rửa sả đã đến.

167 Ngài phán, “Bởi vì người đã lắng nghe con rắn thay vì chồng người, người đã lấy Sự sống từ thế gian. Và người sẽ—người sẽ thêm điều cực khổ bội phần; và sự dục vọng người sẽ phải xu hướng về chồng người,” và vân vân.

168 “Và bởi vì người đã lắng nghe vợ người, thay vì Ta (Ta đã lấy người từ bụi đất; làm nên loài cao nhất), người sẽ về với bụi đất.”

169 “Và, con rắn, vì người đã làm điều đó, các chân của người bị rụng đi. Người sẽ bò bằng bụng, trọn cả đời người. Và người sẽ

bị căm ghét. Và bụi đất sẽ là thức ăn của người.” Thế đấy. Đó là mắt xích bị thiếu đó.

170 Bây giờ ở đây đến Ca-in. Chúng ta hãy xem các bản chất. Ca-in đến ở đây. Ông ta là gì? Ông là một nhà buôn quỳ quệ. Ông canh tác những cánh đồng. Khôn ngoan, thông minh; ngoan đạo, rất ngoan đạo; hãy theo dõi—theo dõi những thuộc tính của ông bây giờ. Cứ di chuyển với tôi chỉ trong một vài phút nữa.

171 Ông ra mặt ở đây. Ông biết ông có đạo đức. Ông muốn đi nhà thờ. Ông xây cho mình một nhà thờ, làm cho mình một cửa lễ dâng. Mang theo một bàn thờ, và tất cả. Đã xây một bàn thờ, đặt những bông hoa của mình trên nó. Đặt đồng ruộng...trái cây của đồng ruộng, dâng nó lên cho Đức Chúa Trời. Nói, “Ngài đây, lạy Chúa. Tôi biết chúng tôi đã ăn những quả táo, đó là điều đã gây ra nó.” Một vài người hậu tự của ông đã có cùng một loại ý tưởng như vậy. Cho thấy nó đến từ đâu. Mang những quả táo của mình, ngoài cánh đồng vào, đặt chúng trên đó, nói, “Cái này sẽ làm sự chuộc tội.”

Đức Chúa Trời phán, “Không phải là những quả táo.”

172 Nhưng, bởi sự khải thị thuộc linh, A-bên đã biết chính là huyết. Vì vậy ông đã mang đến một chiên con, cắt cổ họng nó, và nó chết.

173 Và Đức Chúa Trời phán, “Cái đó thì đúng. Đó là những gì nó được làm. Đó là huyết.” Anh em biết dòng huyết gì tôi đang nói về. Được rồi. “Đó là huyết đã làm điều đó.”

174 Bây giờ hãy xem. Và rồi khi Ca-in nhìn thấy người em trai thánh quá máu của mình đã được chấp nhận trước Đức Chúa Trời, và các dấu kỳ phép lạ đang xảy ra ở dưới đó, ông ta bắt đầu ganh tỵ với em mình. Ông nói, “Chúng ta sẽ chặn đứng thứ này ngay bây giờ.” Hãy nhìn vào những người em của ông ta, nhìn vào các con cái ông, diễn ra hôm nay. “Này, ta thông minh hơn nó,” vậy là ông ta nổi giận. *Giận dữ* đã đến từ đâu? Anh em có thể nói đó là sự giận dữ...? Ông đã giết chết em trai của mình. Ông là kẻ giết người.

175 Anh em có thể gọi Đức Chúa Trời là kẻ giết người không? Và A-đam là con trai của Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói, rằng, “A-

đam là con trai của Đức Chúa Trời,” sự bắt đầu thuần túy trở lại đó. A-đam là con trai của Đức Chúa Trời. Và sự ganh tỵ và đố kỵ đó, và mọi thứ, đã không thể xuất ra từ dòng suối tinh khiết đó.

¹⁷⁶ Nó đã phải đến qua một nơi khác. [Băng trống—Bt.] Và nó đến qua Sa-tan, là một kẻ giết người, từ ban đầu. Kinh Thánh nói, “Nó là một kẻ nói dối và là một kẻ giết người, từ ban đầu.” Và nó đấy. Và ông đã giết chết em trai mình.

¹⁷⁷ Và đó là một hình bóng về sự chết của Đấng Christ. Rồi, ra từ đó, dĩ nhiên, Ngài đã dấy Sét lên để thay vào chỗ của người. Sự chết, sự chôn, và sự sống lại của Đấng Christ.

¹⁷⁸ Và hãy xem, rồi, đến những người khổng lồ của anh em đây. Sau đó Ca-in đi đến xứ Nốt. Nếu cha của ông là một gã khổng lồ to lớn, Ca-in sẽ giống như thế nào? Cha của ông. Và ông đã đi đến xứ Nốt, và lấy một trong những người chị em của mình.

¹⁷⁹ Cách duy nhất ông có thể làm. Không có thêm những người nữ nữa có thể đến, chỉ thông qua Ê-va. Họ tuyên bố họ có bảy mươi con trai và con gái. Nếu—nếu đã không có người nữ nào... Kinh Thánh không ghi lại những người nữ khi họ được sinh ra, chỉ đàn ông. Và khi ấy, nếu đã không có những người nữ nào nữa khác hơn Ê-va, khi bà chết, nhân loại đã ngừng tồn tại. Bà phải có những con gái. Và ông phải cưới người chị em của chính mình.

¹⁸⁰ Ông đã đi đến xứ Nốt và lấy—và lấy vợ mình. Và lúc ông ta cưới nàng ở tại đó, đó là nơi người ta tìm thấy những người khổng lồ to lớn đó, là những con trai sa ngã của Đức Chúa Trời; những người đã đến qua cha của họ, là ma quỷ, thông qua Ca-in. Đó là mắt xích bị thiếu của anh em.

¹⁸¹ Và hãy xem dòng dõi con rắn. Bây giờ hãy xem. Hãy nhớ, dòng dõi con rắn thì sùng đạo. Hãy xem nó bắt đầu di chuyển bây giờ, trong một vài phút. Ở đây nó bắt đầu xuất phát, dòng dõi con rắn. Điều gì đã xảy ra với chúng? Bây giờ để tôi chỉ đọc điều gì đó ở đây, tôi vừa mới viết xuống chiều nay.

¹⁸² Điều gì đến qua dòng dõi của A-bên? Hãy lắng nghe điều này. Được rồi. A-bên đã đến. Sau A-bên đến Sét. Sau Sét đến Nô-ê. Sau Nô-ê đến Sem. Sau Sem đến Áp-ra-ham. Sau Áp-ra-ham đến Y-

sác. Sau Y-sác đến Gia-cốp. Sau Gia-cốp đến Giu-đa. Sau Giu-đa đến Đa-vít. Sau Đa-vít đến Đấng Christ, đến sự hoàn hảo.

¹⁸³ Hãy theo dõi trở lại ở đó cách mà Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã sống trong A-bên thế nào. Hãy nhìn Nó đã sống trong Sết như thế nào. Hãy nhìn Nó đã sống trong Giu-đa như thế nào. Hãy nhìn Nó đã sống trong Đa-vít như thế nào. Hãy nhìn xem cùng Thánh Linh đó đang gọi ra, qua dòng dõi công nghĩa đó, suốt đường đi xuống. Cho dù họ đã làm những gì, họ đã được định trước.

¹⁸⁴ Hãy nhìn xem Gia-cốp, một người dơ bẩn...Tôi không nói điều này để báng bổ. Nhưng Gia-cốp, một người thiếu trung thực tâm thường, bám váy áo mẹ luôn; chạy quanh quẩn, một chàng trai trẻ ẻo lả nhút nhát. Mặc các thứ trên người, đi và lừa dối cha mình, để nhận được phước; nhưng nó đã được ban cho ông trước khi sáng thế. Chắc chắn, là thế.

¹⁸⁵ Đi ra ngoài đó và nói dối với ông gia mình; và đã lấy một vài que có sọc, các que bạch dương, và đặt nó trong dòng nước, để làm cho bầy gia súc này hoảng sợ khi chúng giao phối; khiến cho chúng sinh ra đàn gia súc có sọc, để ông có thể lừa lọc và nhận chúng làm gia súc. Đức Chúa Trời đã ban phước cho ông trong chuyện đó. Đúng thế.

¹⁸⁶ Khốn khổ cho bất kỳ ai nói điều gì về Gia-cốp. Anh em biết điều gì—anh em biết điều gì tiên tri giả đã nói...Hoặc, ông đang nói tiên tri đúng. Ba-la-am, ông nói, “Ai chúc phước cho người sẽ được phước, và ai rủa sả người sẽ bị rủa sả.”

¹⁸⁷ “Ta đã lấy người, hồi Gia-cốp. Ta đã tìm thấy người như một... như trong một xứ lạ. Và như chim ưng khuấy động tổ mình, Ta đã khuấy động người và đem người ra.” Halêlugia! “Chẳng phải bởi quyền phép, chẳng phải bởi năng lực, bèn là bởi Thần Ta, Chúa phán.”

¹⁸⁸ Hãy theo dõi điều đó cho đến sự hoàn hảo đó. Thần Linh đó đã làm việc cho đến sự hoàn hảo trong Đấng Christ, xuống qua mỗi người trong những Tộc trưởng, đi thẳng xuống. Cho dù họ có làm điều gì đi nữa, những gì họ đã nói, những gì họ đã làm, họ tuyệt đối là dòng dõi công bình.

189 Và, ở đây, khi Áp-ra-ham công nghĩa... Vinh hiển thay! Ô, tôi thực sự cảm thấy thật tốt đẹp. Khi Áp-ra-ham công bình gặp Mên-chi-xê-đéc, Đấng mà là Chính Đức Chúa Trời!

190 Mên-chi-xê-đéc là Ai? “Vua của Sa-lem, là Vua Giê-ru-sa-lem, Vua bình an. Người không cha. Người không mẹ. Người đã không hề có ngày đầu mới sanh, cũng không có ngày rớt qua đời.” Cho dù Người là Ai, thì Người vẫn đang sống. “Người không hề được sinh ra. Người sẽ không bao giờ chết. Người không hề có cha hay mẹ. Người đã không hề có ngày đầu mới sanh, cũng không có ngày rớt qua đời.” Hãy nói cho tôi biết đó là Ai. Đức Chúa Trời Đòi đời; trong những gì chúng ta gọi...

191 Ô, tôi quên thực sự những gì mà anh em gọi điều đó bây giờ. Thần giao cách cảm, là điều đó. Chỉ trong giống như... Không phải là chuyện thần thoại; song tuy nhiên nó là cái gì đó được thể hiện. Giống như Ngài đến với Áp-ra-ham trong lều trại trên đó, như một thiên sứ, và đã nói tiên tri, và nói với Sa-ra bà đã cười, đằng sau Ngài, và đại loại như vậy. Sự việc đó, giống như vậy.

192 Và Ngài đã ở đây. Người đã gặp Mên-chi-xê-đéc. Và tổ... tổ phụ Áp-ra-ham, trong dòng dõi công bình, đã dâng các của lễ phần mười cho Mên-chi-xê-đéc; và nó đã được phân bổ cho chất chít của ông dưới đây, dòng dõi công bình.

193 Bây giờ ở đây đến dòng dõi của con—của con rắn. Nào, hãy nhớ, sẽ có sự thù địch, tranh chiến ở giữa họ.

194 Dòng dõi con rắn đến, và nó sản sinh ra cái gì? Bây giờ chúng ta hãy lấy một vài năm đầu tiên. Bây giờ hãy xem điều gì xảy ra ở đó. Chúng ta sẽ đọc ngay xuống, vì tôi vừa mới kiểm tra. Dòng dõi con rắn đã sinh ra Ca-in. Ca-in đi đến xứ Nốt, đã sinh ra những người khổng lồ, và rồi họ đi đến xứ của Nô-ê.

195 Họ là những người lanh lợi, học thức, thông minh. Đúng thế không? Họ là những thợ xây, những nhà phát minh, những nhà khoa học; không phải qua dòng dõi công bình, nhưng qua dòng giống Sa-tan, con rắn. Họ là những người như vậy như—như những nhà khoa học, và những thợ xây, và những vĩ nhân, những nhà giáo dục. Lời Kinh Thánh nói vậy. Họ làm đồng. Họ làm sắt. Họ làm các kim loại. Họ đã phát minh ra các thứ. Họ

nung nóng các kim loại khác nhau, và xây những căn nhà, và vân vân. Kinh Thánh nói vậy. Và họ là những kẻ giễu cợt Dòng dõi của người nữ, Nô-ê, người công bình. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹⁹⁶ Chúng ta hãy theo dõi họ thêm một chút nữa. Rồi, chúng ta đem họ lên tàu, mọi thứ đã bị phá hủy. Đi vào trong một tổ hợp tội lỗi thật lớn như vậy, và họ đã lấy luật lệ, và khôn khéo nhất và thông minh. Cho đến khi, Đức Chúa Trời nhìn xuống, chẳng có nhiều người lằm còn lại, vì vậy Ngài chỉ lấy Nô-ê và gia đình của ông vào trong con tàu, và cho mưa xuống và hủy diệt toàn bộ sự việc. Cất Hê-nóc lên, trước lúc đó. Đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đó là tất cả dòng dõi, hầu như tất cả dòng dõi; nhưng Ngài có mục đích phải được làm trọn.

¹⁹⁷ Bây giờ, Nô-ê và những con trai của ông, xuất hiện, Cham, Sem, và Gia-phết, ra trong dòng dõi công bình.

¹⁹⁸ Dòng dõi đó đã vượt qua được như thế nào? Dòng dõi đến trên con tàu, cứ giống như nó đã làm lúc ban đầu, qua người nữ, những người vợ của họ. Họ đã mang dòng dõi của Sa-tan, qua con tàu, đúng như Ê-va đã chứa dòng dõi của Sa-tan, để sinh ra Ca-in, thông qua người nữ.

¹⁹⁹ Anh em đặt họ những người nữ trong các bục giảng dành cho các thầy giảng của anh em, Kinh Thánh lên án điều đó! Phao-lô nói, “Nếu ai tưởng mình là tiên tri, hay là được soi dẫn, thì người ấy hãy biết rằng điều tôi viết cho anh em đây là những mạng lịnh của Chúa; nhưng mà nếu ai muốn bỏ qua, thì mặc họ bỏ qua.”

²⁰⁰ Đó là lý do tôi đã bước ra khỏi giáo hội Báp-tít dưới đây. Anh Fleeman người đã có mặt ở đây cách đây một lát; tôi nghĩ anh đã ở đó đêm ấy. Tiến sĩ Davis nói, “Anh sẽ đứng lên đây và tấn phong những người nữ này làm nữ truyền đạo.”

Tôi nói, “Tôi sẽ không làm điều đó. Không, thật vậy.”

Ông nói, “Ồ, tôi sẽ tống anh ra ngoài.”

²⁰¹ Tôi nói, “Tôi bị tống ra lại tốt hơn.” Tôi nói, “Đây là Lời Đức Chúa Trời, và Nó lên án chuyện này. Và tôi không thể ủng hộ những gì mà Đức Chúa Trời lên án.” Không, thưa quý vị.

²⁰² Bất cứ ai làm điều đó, đều cho thấy họ là những giáo sư giả, những tiên tri giả. Kinh Thánh đã nói rằng họ sẽ vậy. “Lừa dối chính những người được chọn nếu có thể được.” Thế đấy.

²⁰³ Để ý điều này bây giờ. Và ra từ đó, lúc ấy, là Cham, Cham và vợ ông, và họ. Ông đã có lời rửa sả đặt trên mình. Từ Cham đến Nim-rốt, người đã xây Ba-by-lôn. Ra từ Ba-by-lôn đến giáo hội Công giáo, sự bắt đầu của nó. Tiếp tục xuống qua A-háp. Xuống tiếp từ A-háp, vào Giu-đa Ích-ca-ri-ốt; kết thúc, là kẻ nghịch Đấng Christ.

²⁰⁴ Và trong những ngày cuối cùng này, đây là linh của kẻ nghịch Đấng Christ và Linh của Đấng Christ. Linh của kẻ nghịch Đấng Christ, nói, “Những ngày của phép lạ đã qua rồi.” Linh Đấng Christ, nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Linh của kẻ nghịch Đấng Christ nói, “Không có gì quan trọng nếu anh em được báp-têm trong ‘Cha, Con, Thánh Linh,’ bằng cách đổ nước, rảy nước, bất kể là gì, nó đều như nhau cả.” Kinh Thánh nói rằng Đức Chúa Trời không thể sai lầm, và Ngài không thể thay đổi. Anh em sẽ hầu việc ai? Đó là tụy anh em.

²⁰⁵ Bây giờ anh em nói, “Họ có thể ở với nhau không? Anh nói, rằng, ở trong con tàu đó, Anh Branham, anh đã có trong đó cả Cham và Sét.” Đúng vậy, hoàn toàn đúng. Cham gian ác. Sét tin kính và công bình. Được rồi.

²⁰⁶ Chúng ta hãy theo dõi Cham. Được rồi, bây giờ, có Cham và Sét trong cùng một con tàu; một người công bình, còn người kia không công bình. Có một con quạ và một con bồ câu trong cùng một con tàu. Có Giu-đa và Chúa Jêsus trong cùng một nhà thờ. Có kẻ nghịch Đấng Christ và Đức Thánh Linh trong cùng hội thánh.

²⁰⁷ Và, ngày hôm nay, cùng các linh đó làm việc. “Có bề ngoài tin kính, rất sùng đạo, nhưng bề ngoài giữ điều tin kính và chối bỏ Quyền phép đó; những kẻ thế ấy hãy lánh xa đi.” Đức Thánh Linh, tuyên bố, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Anh em sẽ chọn bên nào?

²⁰⁸ Kẻ nghịch Đấng Christ nói rằng *Đây* chỉ là một quyển sách tín điều. “Chúng ta sẽ lập lại Tín điều các Sứ đồ.” Tôi thách thức bất cứ thầy giảng nào nói cho tôi biết Tín điều các Sứ đồ được tìm thấy ở đâu trong Kinh Thánh: “Tôi tin Đức Chúa Trời Toàn Năng,

là Cha, Đấng Tạo Dựng trời và đất; Đức Chúa Jê-sus Christ, Con Ngài. Tôi tin vào Giáo hội Công giáo La-mã Thánh, và sự thông công của các thánh đồ.” Anh em tìm thấy điều đó ở đâu trong Kinh Thánh? Và tuy nhiên anh em lại lặp lại nó trong các giáo hội Báp-tít và Giám Lý lớn của mình. Đó là tín lý của ma quỷ, và những tiên tri giả đang giảng dạy nó.

209 Và tôi hy vọng tôi không làm tổn thương tình cảm của anh em, nhưng tôi đang ghim điều đó đối với đèn tạm này. Anh em ở đây tại Đèn tạm Branham, hãy tránh khỏi thứ như vậy. Bất kỳ điều gì mà tin vào sự thông công của các thánh đồ là thuyết thông linh. “Chỉ có một đấng trung bảo giữa Đức Chúa Trời và loài người, và đó là Con Người Jê-sus Christ.” Không quan tâm có bao nhiêu bà Ma-ri!

210 Thấy dòng dõi người nữ trở lại ở đó đã làm như thế nào không? Thấy dòng dõi người nữ được mang qua đó như thế nào không?

211 Hãy nhìn ngày hôm nay, ở nước Mỹ. Nước Mỹ là dòng dõi của ma quỷ. Nó là gì? Nó là đất nước của đàn bà. Anh em đã nghe, “Đây là thế giới của đàn bà.” Đùng thế. Đó là đất nước của đàn bà. Họ lập nên kiểu mẫu.

212 Tôi đã đi qua đây, cách đây không lâu, tại Thụy Sĩ. Những người nữ đang nói...Một phụ nữ nhỏ bé, đầy Đức Thánh Linh nói, “Ông biết đấy, ước gì tôi đi qua nước Mỹ, người ta nói phụ nữ có sự tự do.”

213 Tôi nói, “Xin để tôi nói cho chị nó dẫn đến cái gì.” Và tôi bắt đầu kể cho chị.

Chị ấy nói, “Ồ, chào ôi, tôi không muốn thứ ấy chút nào.”

Tôi nói, “Đó là nơi nó dẫn đến.”

Anh em biết, ở đó họ không làm những điều giống như người ta làm ở đây.

214 Nó là gì? Xin để tôi tỏ cho anh em thấy rằng nước Mỹ là một người nữ. Trên đồng tiền của chúng ta là hình người nữ. Mọi chuyện ở đây là một người nữ.

215 Hãy nói cho tôi, không có đủ những quán rượu lậu trong đất nước, sẽ có...Anh em đưa bốn mươi quán rượu lậu vào trong

thành phố này, và đặt ba gái điếm, những người nữ trông xinh đẹp uốn éo trên đường phố; họ sẽ đưa nhiều linh hồn hơn xuống địa ngục, thềm muốn họ, nhiều hơn là tất cả những ổ rượu lậu anh em có thể đặt trong thành phố. Điều đó hoàn toàn đúng.

216 Vậy thì nó là ai? Nó là người nữ. Nó là gì? Nó là nữ thần nước Mỹ.

217 Lấy ví dụ vài trong những minh tinh màn bạc quen thuộc này; họ đưa lên đây và kết hôn bốn hay năm lần, sống với ba hay bốn người chồng khác nhau cùng một lúc; và một vài trong những tạp chí này phơi bày họ và kể về họ, chụp những tấm hình họ trần truồng ở ngoài đây. Và các bạn những cô gái trẻ đặt điều đó như là tấm gương của mình, (tại sao?) bởi vì mẹ bạn trước bạn, có lẽ, bà của bạn trước bạn. Anh em có thấy dòng dõi con rấn làm việc ở trong đâu không? Chắc chắn, là nó.

218 Và nó đã làm gì? Nếu gian ác bị giáng họa đến mười bốn đời, dưới luật pháp, sự gian ác trong thời kỳ này nếu bị giáng họa là gì, khi dòng dõi người công bình sắp được thực hiện? Và Đức Chúa Trời phán sẽ đến một lúc, nếu Ngài không giảm bớt các công việc đi, sẽ không còn ai sót lại. Chúng ta đang ở trong thời đại cuối cùng. Hãy sẵn tìm người công bình tối nay; đi qua khắp các thành phố!

219 Ô, anh em tìm những thuộc viên giáo hội đúng là trung thành đối với Báp-tít và Trưởng Lão, và đại loại như vậy, như nó có thể là. Nhưng họ không có gì để làm với Đức Chúa Trời hơn là ếch ngồi đáy giếng. Chẳng biết gì về Điều đó cả! Tất cả họ biết là: “Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?”

“Tôi là người Công giáo.”

“Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?”

“Tôi là người Báp-tít.”

“Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?”

“Tôi là người Trưởng Lão.”

“Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?”

“Tôi là người Ngũ Tuần.” Điều đó không có gì liên quan với Nó cả.

220 Anh em là Cơ-đốc nhân bởi vì Đức Chúa Trời, bởi ân điển của Ngài, cứu anh em. Và anh em biết Điều đó. Và điều gì đó đã thay đổi đời sống anh em, mà anh em sống khác đi. Và anh em là một người mới và tạo vật mới trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Chắc chắn vậy.

221 Nhưng anh em thấy dòng dõi con rắn ở đâu? Dòng dõi con rắn là gì? Tội tà dâm. Anh em theo kịp không? Tội tà dâm với Ê-va. Điều gì đã xảy ra với điều đó? Cái gì đã sanh ra điều đó? Nó là gì tối nay?

222 Nhìn trở lại kia, cách đây một vài năm, khi bài hát đầu tiên phát ra. Anh em những người lớn tuổi hơn, khi mà... Trước đây người ta thường kiểm duyệt những bài hát trước khi họ để cho chúng được hát trên đài phát thanh. Và bài hát đầu tiên phát ra, đó là, “Cuốn chúng lên, các cô gái ơi, cuốn chúng lên, phô ra những đầu gối duyên dáng của các bé đi,” và tất cả giống như thế. “Hãy cười cợt ba và má, và trao cho tất cả họ một cái ‘ha-ha-ha!’” Đó là bài đầu tiên mà họ đã để lên qua. Anh em nghĩ gã đã viết bài hát đó tối nay ở đâu? Hẳn đã chết.

223 Anh em nghĩ gì về Clara Bow, người đã đi ra đầu tiên và nói bài, *Những Đường Cong Lợi Hại*, và múa thoát y để đưa hàng ngàn linh hồn tới địa ngục? Anh em nghĩ cô ta ở đâu đêm nay? Cô ta đã chết lâu rồi. Cô ở đâu, với thân thể đó của cô ta? Đang nằm bên kia, bị gặm nát trong bụi đất, và những con sâu và giòi bọ đã ăn khắp nó. Và linh hồn cô ta nằm bên xa kia trước một Đức Chúa Trời công nghĩa.

224 Người đàn ông đã lấy người nữ đó và may những thứ trang phục trông dơ dáy tầm thường đó mà họ mặc, đẩy tất cả họ ra theo cách này và cách kia, và không xứng hợp với họ ở đâu? Nói, “Họ đã làm chuyện đó vì cái gì? Chị em mặc những thứ đó vì lý do gì?” Bởi vì chị em muốn những người đàn ông nhìn mình, và chẳng có cách nào khác để chứng minh điều đó.

225 Và chị em biết rằng khi mình làm điều đó, và tội nhân lớn tuổi nào đó nhìn vào chị em, chị em biết điều gì đã xảy ra? Tại Vành móng ngựa Phán xét...Chị em nói, “Anh Branham, tôi đúng là chân thật với chồng của tôi hết sức.” Chị em sẽ bị kể là phạm tội ngoại tình. Chúa Jêsus phán, “Người nào nhìn một người nữ

mà động tình ham muốn thì đã phạm tội tà dâm với nàng ở trong lòng rồi.” Khi người đàn ông đó phải trả lời vì phạm tội tà dâm, ai sẽ là người gây ra nó? Cách chị em tự ăn mặc và tự phô bày mình.

226 Bây giờ, tôi không có ý nói chị em phải mặc giống như cái gì khác nào đó ra từ một hộp đồ cổ. Nhưng, chị em có thể trông giống một phụ nữ đàng hoàng hơn.

227 Và đi ra ngoài đây và cõi đời, những quần ngắn nhỏ của các bạn, và cột tua ruy băng nhỏ quanh nó giống như *thế*, và đứa con bé bỏng của các chị với đôi mắt của nó thích một khay thuốc lá, với một điếu thuốc lá trong miệng của bạn, bước đi trên đường phố. Chị em không làm chuyện đó cho mục đích không tốt. Chị em có thể ngây thơ về sự việc đó, nhưng ma quỷ đang sử dụng chị em cho một công cụ giống như nó đã làm với Ê-va.

228 Tại sao nó là quốc gia của người nữ? Bởi vì nó đang dẫn ngay đến sự thống trị của đạo Công giáo. Nó là gì hôm nay? Anh em chẳng hề nghe họ đề cập đến Chúa Jê-sus. “Kính mừng Ma-ri! Ma-ri, mẹ của Đức Chúa Trời! Thánh Cecilia!” Tất cả các loại thánh, các vị thánh đã chết. Tại đây cách đây không lâu, ở dưới...

229 Tôi đã ở dưới Mê-xi-cô, năm ngoái. Ở đây xuất hiện một người đàn bà tội nghiệp, đang kéo lê. Hai đầu gối của bà, bị tróc ra hết giống như thế, và che giấu; đang kêu khóc, và nắm bàn tay lại. Còn người cha đang đi bộ dọc theo, ẵm hai đứa con nhỏ, chúng đang khóc; người mẹ đang chịu khổ như vậy; bởi vì người đàn bà nào đó, mà họ gọi là một vị thánh, đã chết. Họ có bức tượng của bà ấy ở đó trên ngọn đồi. Tình nhân nào đó đã giết chết bà ấy. Và ngay khi bà ấy bị giết chết giống như thế, dĩ nhiên, bà ấy là một vị thánh; bà ấy là người Công giáo. Vậy nên khi đó bà đang, thực hiện sự ăn năn; và bà đã phải kéo lê hai dặm, trên đá sỏi, để thực hiện sự ăn năn.

230 Hỡi anh em, nếu có một điều mà tôi phải làm, thì Đức Chúa Jê-sus Christ đã chết vô ích. Bởi ân điển, mà tôi đã được cứu; và không phải bởi—bởi chính tôi, nhưng bởi ý chỉ của Đức Chúa Trời, và bởi sự ơn từ của Đức Chúa Trời.

231 Những ký giả họ đã hỏi tôi, nói, “Ông Branham...” Đứa—đứa bé sơ sinh, chết đã được mang đến với sự sống, và một vài điều ở

đó. Ba mươi ngàn người Công giáo...Không, tôi xin lỗi. Đó là hai mươi ngàn. Ba mươi ngàn là ở Châu Phi. Hai mươi ngàn người Công giáo đã tin nhận Đấng Christ làm Đấng Cứu Rỗi cách cá nhân, vào một lần, khi điều đó xảy ra, đứng ở Thành phố Mê-xi-cô. Và những linh mục đó, họ đã không thể nói gì; quá nhiều, khởi phát một vụ bạo loạn. Đã có quá nhiều người về một phía. Vì vậy họ nói, “Ông Branham, ông có tin rằng những vị thánh của chúng tôi có thể làm điều giống như ông làm không?”

²³² Biết tín lý của họ, tôi nói, “Chắc chắn, nếu họ đang sống.” Thấy không? Vì vậy, anh em không thể là một vị thánh Công giáo cho đến khi anh em chết, anh em biết đấy.

Vậy ông ta nói, “Ồ, ông không thể là một vị thánh cho tới lúc ông chết.”

²³³ Tôi nói, “Các ông đọc điều đó ở đâu? Phao-lô nói, ‘Gởi cho các thánh đồ mà ở tại Ê-phê-sô,’ và họ những người được kêu gọi của Đức Chúa Trời. ‘Gởi cho các thánh đồ mà ở tại thành Ê-phê-sô,’ ông ấy đang đọc lá thư của mình; và các thánh đồ ở những nơi khác, tại Ga-la-ti, và—và ‘các thánh đồ tại Rô-ma,’ và vân vân. Các *thánh đồ*, ‘những người được nên thánh.’ Còn về điều đó thì sao?”

²³⁴ Ông ta nói, “Dĩ nhiên, bây giờ, chúng ta không được tranh cãi Kinh Thánh. Bởi vì, chúng tôi là giáo hội, và những gì mà giáo hội nói. Chúng tôi không quan tâm những gì Kinh Thánh nói. Chính là những gì mà giáo hội nói.” Nói, “Vậy thì quan điểm của ông về giáo hội Công giáo là gì?”

²³⁵ Tôi đáp, “Tôi mong ông đừng hỏi tôi câu đó. Vì ông đã hỏi tôi, và tôi sẽ nói với ông Sự thật.”

Nói, “Ồ, tôi muốn ông nói cho tôi Sự thật.”

Tôi nói, “Hình thức cao nhất của thuyết thông linh mà tôi biết.”

Ông ta nói, “Làm thế nào ông hiểu được điều đó?”

²³⁶ Tôi nói, “Bất kỳ điều gì mà cầu thay với người chết là người theo thuyết duy linh.” Tôi nói, “Nếu vị thánh đồ đó trò chuyện trở lại, thế thì ông ta ở trong đại ngục. Bởi vì, những người đó đã vượt qua con đường, Kinh Thánh của—của tôi nói rằng người đó

không thể quay lại.” Đúng vậy. Và tôi nói, “Nếu là vậy, nếu ông ta là một vị thánh, đó là ma quỷ đang nói giống như một vị thánh, và rốt cuộc, đó chẳng phải là thánh đồ chút nào.”

²³⁷ Và ông ta nói, “Ồ, này, chờ một chút.” Nói, “Ông cũng, cầu thay với người chết.”

Tôi nói, “Chỗ nào?”

Ông nói, “Chúa Jêsus Chrirst đã chết.”

²³⁸ Tôi nói, “Nhưng Ngài đã sống lại. Ngài không chết. Nhưng Ngài sống, để cầu thay, và là đấng trung bảo duy nhất giữa Đức Chúa Trời và loài người.”

²³⁹ “Ta là Đấng đã chết, và sống lại, và sống mãi mãi. Ta có các chìa khóa của sự chết và âm phủ.” “Hễ người nào muốn, hãy để người đến và uống cách nhưng không từ những dòng nước Sự Sống.” Chao ôi! Đó là Đức Chúa Trời của chúng ta. Đó là Đức Chúa Trời chúng ta.

²⁴⁰ Và dòng dõi công bình gần như cạn kiệt. Hãy nói với dân sự về những điều này. Hãy nói với dân sự về việc quay trở lại đường lối Kinh Thánh. Hãy nói với dân sự về những phép lạ. Hãy nói với dân sự về điều đó. “Giáo hội không tin Điều đó” của họ, vậy là họ là những đứa con hoang, đối với Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói nếu chúng ta không thể chịu đựng sự bắt bớ, và những thử thách, các sự chế giễu, và bị gọi là “những thánh quá máu” và vân vân, như thế, nếu anh em không thể chịu đựng được điều đó, thì anh em là những đứa con hoang, và không phải là con cái Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói vậy.

²⁴¹ Gọi tôi là “thánh quá máu,” nếu anh em muốn. Gọi tôi bất kỳ cái gì mà anh em muốn. Miễn là lòng tôi đúng với Đức Chúa Trời, và kinh nghiệm của tôi phù hợp với Kinh Thánh của Đức Chúa Trời, tôi đang di chuyển ngay vào trong cùng hướng này. Vâng, thưa quý vị. Đó là những gì mà chúng ta tin. Đó là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, mà không đến bởi thần học. Nó không đến bởi ý niệm trí tuệ, do con người nào đó tạo nên. Nó đến bởi Lễ thật tuyệt đối được khải thị rằng Đức Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời.

²⁴² Nếu tôi chỉ có một ý niệm trí tuệ, bởi vì giáo hội Báp-tít hay giáo hội Giám Lý đã dạy tôi rằng có những *điều này điều kia* này, khi tôi nghe Kinh Thánh này, nếu Kinh Thánh...Nếu tôi đã chịu phép báp-têm nhơn danh “Cha, Con, và Thánh Linh,” và đọc Kinh Thánh này, và một thầy giảng bảo tôi rằng không có một người nào trong Kinh Thánh đã từng được báp-têm ngoài Danh Đức Chúa Jêsus Christ, và tôi đã đọc điều đó và thấy đó là Lẽ thật, tôi sẽ đung vào nước thật nhanh như tôi có thể. Vâng, thưa quý vị.

²⁴³ Nếu người nào đó bảo tôi rằng—rằng Đức Chúa Jêsus Christ là đấng chữa lành vĩ đại, và giáo hội tôi nói với tôi, “Những ngày của phép lạ đã qua rồi,” và tôi có nhu cầu về sự chữa lành, tôi sẽ chạy thật nhanh như tôi có thể, đến bàn thờ đó, để được chữa lành. Chắc chắn tôi sẽ.

²⁴⁴ Nếu tôi là thầy giảng, và có một—một nữ thầy giảng ở trên bục giảng của tôi, và tôi đã đọc trong Kinh Thánh đó và đã thấy rằng người nữ không được phép giảng dạy, tôi sẽ đưa chị ấy ra khỏi chỗ đó, ngay cả điều đó lột da lưng tôi.

²⁴⁵ Và còn nhớ, ngồi ngay đằng sau chỗ Chị Wright đang ngồi, một đêm nọ, một người nữ định tống tôi ra ngoài cánh cửa vì đã làm điều gì đó giống như thế. Vâng, thưa quý vị. Tôi nói, “Chị sẽ không đến với hội thánh của tôi với đồ của chị...” Khi trước đây họ thường mặc, hay cắt những chiếc váy của họ xuống như thế này, với cái thứ trông khô hài đó, và gần như một nửa thân thể của họ phô bày ra. Tôi nói, “Họ mà đến hội thánh của tôi, chắc chắn tôi sẽ đuổi họ ra ngoài.” Và cô gái trẻ tóc xoắn nào đó dưới đây, cô ấy đã chết không lâu sau đó; và sau đó cô ta đã gọi cho tôi, đang hấp hối. Cô ấy là một cô gái Công giáo, bước lên đó và ngồi xuống với cái thứ đó như thế. Tôi đang ngồi ở trên đây, nhìn lại và chú ý thấy cô ấy, và họ đang hát. Tôi cởi áo khoác ra, bước trở lại đó, khoác nó quanh vai cô ấy. Tôi nói, “Thưa cô, nếu cô định lắng nghe tôi rao giảng, cô làm ơn mặc áo khoác này vào trong lúc cô đang ở trong hội thánh của Đức Chúa Trời.” Hiểu không? Chắc chắn.

246 Cô ta giậm chân ngoài đó, và bĩu môi một chút. Cô ta đi ra khỏi tòa nhà. Cô ta nói, “Nếu ông ta có tôn giáo, tôi sẽ không để cho con bò của tôi có thứ tôn giáo đó.”

Tôi bảo, “Đừng lo, nó sẽ không có đâu.”

247 Sau đó chúng tôi cắm trại, họ gọi cho tôi trong lúc cô đang hấp hối. Cô ấy lên cơn đau tim, và cô đang hấp hối. Chồng cô đến. Anh ấy, “Xin, đến nhanh!” Và tôi đang ở ngay trong buổi nhóm. Một chàng trai cao, lớn, đang đứng tại cửa, đang đợi tôi. Và tôi chạy như...

248 Tôi vào xe hơi của mình và chạy đến đó. Khi tôi đi lên, tôi gặp bà y tá đó ngoài đó, sống dưới Công viên Howard đó, cho đến bây giờ. Bà nói, “Thưa Mục sư, không cần đến nữa.” Đó là khoảng cách đây hai mươi năm, có lẽ lâu hơn một chút. Nói, “Cô ta chết rồi.” Nói, “Cô ta đã chết cách đây khoảng ba phút.” Nói, “Cô ta la hét hết sức, gọi ông.” Nói, “Tôi có một lời nhắn cho ông.”

Tôi hỏi, “Gì vậy?”

249 Nói, “Hãy nói với thầy giảng ấy, mà tôi đã nói điều đó, ‘Vui lòng tha thứ cho tôi.’”

250 Tôi đi xuống đó để nhìn cô ấy. Một phụ nữ xinh đẹp; và cô đã đau khổ thật nhiều. Cô có những vết tàn nhang ngang qua mũi mình; một người đàn bà xinh đẹp. Và những vết tàn nhang, trông giống như, nổi lên. Và đôi mắt của cô ấy lòi ra hoàn toàn khỏi các hốc mắt, và trợn lên một nửa. Tất nhiên, ruột và thận của cô đã rời chỗ, và hơi nước dâng lên khắp cả trên cái giường, như thế.

251 Và chồng cô nhìn tôi, nói, “Anh Branham, nói lời cầu nguyện, vì cô ấy muốn gặp anh.”

Tôi nói, “Một lời cầu nguyện cho cô ấy bây giờ sẽ chẳng ích gì.”

252 “Cây tựa vào đâu, thì ngã hướng đó.” Hiểu không? “Chớ lừa dối mình; Đức Chúa Trời không chịu khinh dể đâu. Hễ ai gieo giống chi, thì sẽ gặt giống ấy.”

253 Anh em có thấy điều đó ở đâu không? Vậy thì điều gì đã xảy ra? Hãy nhìn một người nữ muốn làm điều đó. Hãy nhìn những người nữ đã sống bên kia, cô gái ở dàn đồng ca, con gái cô ấy là

gì? Một cô gái mới lớn. Con gái của một cô gái mới lớn à? Một trẻ vị thành niên thích nhạc kích động. Con gái của cô ấy sẽ là gì? Hừ! Nó là gì?

Thấy dòng dõi công nghĩa không?

²⁵⁴ Hãy nhìn những người Báp-tít các anh. Trở lại cách đây một ít lâu. Trở lại với John Smith, nhà sáng lập của anh em, hồi anh em Báp-tít. Khi mà, ông đã cầu nguyện cho sự gian ác của dân sự, cho đến khi, ông kêu khóc và cầu nguyện cho dân sự cho đến khi mắt ông sưng phồng không mở ra được, và vợ ông phải cho ông ăn bữa điểm tâm, tại bàn.

²⁵⁵ Và chị em Giám Lý, chung quanh đây, với những đồ trang sức trên mũi mình và trên tai mình, và trông giống như những chiếc yên ngồi nghiêng dành cho ma quỷ; và đi ra, mặc đồ ngắn, cùng các thứ giống như thế! Khi mà, cụ John Smith, một trong các trưởng lão của giáo hội Giám Lý, trước khi cụ chết ở tuổi tám mươi lăm, đã giảng một bài giảng ngắn bốn năm, hay, bốn giờ. Họ đã phải mang ông cụ và đặt cụ vào bục giảng. Và đây là những lời cuối cùng của ông. Ông nói, “Tôi rất đau buồn về hành động của giáo hội Giám Lý.” Nói, “Thậm chí những con gái của giáo hội Giám Lý đang đeo những chiếc nhẫn vàng trên những ngón tay họ.” Ông sẽ nói gì bây giờ, với những đồ ngắn trên người, đang hát trong dàn đồng ca?

²⁵⁶ Các bạn đã hoạt động tốt. Chuyện gì đã xảy ra? Các bạn đang hành động giống như mẹ của mình. Điều đó đúng như thế.

²⁵⁷ Đó là lý do chúng ta không muốn một trong những giáo phái này lắng vẳng xung quanh đây, dính líu, với điều này: “Chúng tôi là những người Giám Lý. Chúng tôi là những người Báp-tít.” Chúng ta chỉ thuộc về Đấng Christ. Hãy để lại nó theo cách đó, hãy được tự do.

²⁵⁸ Bây giờ, thấy dòng dõi con rắn không? Một người nữ như thế sẽ ra sao? Điều đó sẽ làm gì? Điều gì? Chúng cứ tiếp tục, cứ đi xuống. Họ đẩy những người Báp-tít trở lại, đẩy những người Giám Lý trở lại, đẩy người Trưởng Lão trở lại. Họ sẽ làm gì? Tất cả họ quay ngay trở lại, giống như mẹ họ, dâm phụ già. Tại đó tất cả họ, đang làm chuyện tà dâm như nhau. “Ồ, nó không có gì

quan trọng. Họ đã được dầm mình. Họ đã được rảy nước. Họ, họ đã đến, xưng tội. Họ đã có thời gian thử thách sáu tháng; họ đã không uống rượu nhiều lắm trong suốt thời gian đó, vân vân. Họ đã làm những thành viên tốt. Họ đóng góp tốt về...”Ồ, chao ôi! Điều đó chẳng có gì liên quan với các bông trái Thánh Linh.

²⁵⁹ Các bông trái của Thánh Linh là “đức tin,” tin Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi; “tình yêu thương” dành cho các anh em; “sự vui mừng, bình an, nhện nhục, nhân từ, mềm mại, kiên nhẫn, nhu mì, tiết độ.” Đó là những điều, những bông trái của Thánh Linh.

²⁶⁰ Và chúng ta lấy ví dụ một người, “Ồ, anh ấy—anh ấy sống một đời sống tốt với hàng xóm.” Ê-sau cũng làm vậy.

²⁶¹ Ê-sau chẳng hề làm tổn thương ai, và Ê-sau lại thuộc về ma quỷ; nhưng Gia-cốp, từ trong cùng một tử cung, thuộc về Đức Chúa Trời. Dòng giống của ma quỷ; Dòng dõi người nữ, Dòng dõi của Đức Chúa Trời đến qua.

²⁶² Bây giờ, anh em thấy, tất cả đi xuống với điều này, với điều gì còn lại trong thế gian ngày nay? Tôi sắp nói điều này thật nghiêm khắc, nói rõ vấn đề này, rồi chúng ta sẽ khởi đầu một sự phục hưng sau điều này, trong buổi nhóm kế tiếp. Nó phải thành hình. Và, xin vui lòng, tôi không nói điều này báng bổ. Tôi không nói nó là thấp kém. Nó phải đến một chỗ, cho một nhóm tôn giáo lớn, của con cái bất hợp pháp, con hoang. Đó là nhận xét cuối cùng của tôi. Đó chính xác là những gì nó đã xảy ra. Anh em biết đó là sự thật. Nó đã đến một chỗ cho đến nỗi đó là sự gia nhập giáo hội và các thuộc viên giáo hội, “Có bề ngoài tin kính, song đã chối bỏ Quyền phép đó,” đến nỗi nó trở thành một đám con hoang, sùng đạo. Đó là chính xác những gì của nó.

²⁶³ Cái kế tiếp còn lại là gì? Có tên lửa đang treo lửng lơ đằng xa kia, nhiều trong số đó, những quả bom cô-ban và mọi thứ khác. Họ thực sự đang chờ đợi giờ đó đến. Và sẽ có một sự hủy diệt bằng lửa, giống như đã có bằng nước.

²⁶⁴ Và, thưa các bạn, bất kỳ điều gì các bạn làm, nếu bạn là một Cơ-đốc nhân và bạn đã có Đức Chúa Trời ở trong lòng mình, và

bạn biết rằng mình đã vượt qua từ sự chết đến với Sự Sống, bạn nên là con người hạnh phúc nhất trên cả thế giới.

265 Khi Đức Thánh Linh ở trong anh em...Khi Kinh Thánh nói, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi”: còn giáo phái nói, “Nhưng chúng tôi tin những phép lạ đã qua rồi”; Đức Thánh Linh phán, “A-men, Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Thật vậy.”

266 Nếu Kinh Thánh nói, “Hãy hối cải, và ai nấy phải nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm để được tha tội mình, rồi sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh. Vì lời hứa thuộc về các ngươi, và con cái các ngươi, và thuộc về các dân Ngoại, hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta...” (Bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi, đấy, không phải tức là bao nhiêu người Giám Lý gọi, bao nhiêu những người Báp-tít gọi, nhưng bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi, sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh này, và được báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, những gì Kinh Thánh đã nói): khi điều đó đập mạnh vào anh em, anh em nói, “A-men!”

267 Giáo hội nói, “Ồ, nó không có gì quan trọng.”

268 Nhưng Đức Thánh Linh này trong anh em sẽ nói “a-men” với Lời Ngài.

269 “Người ta sẽ sống không chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng nhờ mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Thế đấy.

270 Tôi muốn anh em chỉ cho tôi một câu Kinh Thánh ở đó từng nói một quả táo đã khởi đầu cho sự việc đang diễn ra bây giờ. Tôi muốn anh em chỉ cho tôi rằng họ ăn những quả táo. Tôi đã chỉ cho anh em thấy rằng chỗ mà Ca-in đã suy nghĩ giống như vậy, và chỗ mà dòng dõi của ông vẫn nghĩ giống như vậy.

271 Nhưng sự khả thị thuộc linh của Đức Chúa Trời chứng minh, bởi Kinh Thánh, rằng đó là sự giao hợp tình dục giữa đàn ông và đàn bà, bất hợp pháp. Đó là nơi sinh ra những người khổng lồ của quý vị. Đó là nơi phát sinh tội lỗi của quý vị. Đó là nơi xảy ra sự thối nát của quý vị. Đó là nơi nó đã sa sút.

272 Bây giờ để ý trong tất cả điều này—điều này, nhìn xem, con—con rần lạnh lợi gấp đôi. Dòng dõi nó luôn luôn lạnh lợi gấp đôi. Và tôi muốn leo lên trên bục giảng này và chộp lấy cái mi-crô này trong tay tôi, và giậm chân của tôi trên bục giảng, và nói điều này. Và, hôm nay, những người trí thức tuyệt vời của anh em ở đâu? Mục sư của anh em đã sa sút và có nhiều tri thức hiểu biết, và ông đứng lên; ông là mục sư của những nhà thờ lớn nhất trong nước, và đại loại như thế. Dòng dõi con rần đứng ở đâu? Trong những nơi thông minh khôn khéo như thế; những học giả thông minh, quý quýệt. Đó là nơi nó ở. Đó là nơi nó nằm.

273 “Chẳng phải bởi quyền thế, chẳng phải bởi năng lực, bèn là bởi Thần Ta, Chúa phán vậy.” Hiểu không? Đó là nơi anh em...

274 Thế thì anh em đờn cử một người anh em trẻ tuổi đang đứng ở góc phố, khóc lóc thảm thiết, và có lẽ đang đứng dưới đó đập trên cây đàn ghi-ta cũ, nói, “Anh ơi, hãy đến, tìm kiếm Chúa!”

275 Mục sư đi qua, nói, “Hừ! Hội chúng của tôi sẽ không có...Ồ, tôi sẽ không hiệp với, sẽ không để cho...sẽ không để cho Liddy và Johnny và họ trông thấy tôi quanh quẩn một nơi như thế.” Tiếp tục, dòng dõi của ma quỷ, anh em hướng về cái đích Đời đời của mình, dù sao đi nữa. Đúng vậy. Tôi có thể nói một từ khác ở đó, và nói “những đứa con hoang,” và điều đó gần như về nó xuất thân ở đâu. Vì, anh em thấy, anh em...

276 “Chẳng ai được đến cùng Ta ngoại trừ Cha Ta kéo đến. Và tất cả những kẻ đến cùng Ta, Ta sẽ làm cho sống lại nơi ngày sau rốt. Không có gì sẽ bị mất. Ta đã có nó. Ta sẽ giữ nó. Không ai có thể làm điều đó, ngoài Đây.”

277 Tất cả đều nằm trong Ngài. Anh em không thể nói, “Tôi đã làm một điều.” Đó là ân điển của Đức Chúa Trời đã thực hiện tất cả điều đó. Vì vậy, tôi đã chẳng làm gì cả. Tôi đã không hề có một điều gì để làm; anh em, cũng không hề. Anh em không bao giờ làm một điều gì. Đức Chúa Trời đã làm mỗi chút của nó. Anh em không bao giờ xoay một phần ngón tay của mình cho nó. Anh em không nói, “Ồ, tôi xuất thân từ một gia đình tốt. Tôi đã làm *điều này*.” Điều đó không có liên quan gì với nó. Đức Chúa Trời là Đấng Mà đã làm điều đó; sự thương xót của Đức Chúa Trời.

278 Tôi xin lỗi bây giờ, chưa đúng mười một giờ, nhưng tôi sẽ kết thúc, đầu sao đi nữa. Hiểu không?

279 Bao nhiêu anh em hiểu rằng Kinh Thánh nói về những điều này là Lẽ thật? Đặc biệt là, các anh chị em Đền tạm Branham. Bây giờ, đó chỉ là khoảng một phần mười sáu của những gì chúng ta giảng dạy và tin. Nhưng, hãy nhớ, với những anh em bên ngoài, tôi có thể nói điều này, anh chị em những người mà không đến đây như thuộc viên. Cách mà chúng ta tin điều này, rằng *Đây* là Kinh Thánh, và Kinh Thánh là Lẽ thật của Đức Chúa Trời.

280 Và chúng ta tin, rằng, trong Cựu Ước, bây giờ, họ đã có một cách để biết những gì là lẽ thật và những gì không phải là lẽ thật.

281 Bây giờ, tất cả chúng ta đều biết rằng họ đã có luật pháp được chép. Bao nhiêu người biết điều đó? Luật pháp, các—các điều răn đã ở trong hòm giao ước, và vân vân; được rồi, và luật pháp về các điều răn. Nói, “Người chớ phạm tội tà dâm. Hễ ai phạm tội tà dâm đều bị ném đá.” Hiểu không? Đó là điều—điều răn, và luật pháp dựa trên điều răn. Bây giờ, hòm giao ước đang đặt giống như thế này; các điều răn ở dưới trong đó, và luật pháp về những điều răn đã ở trong những cái túi phía bên hòm. Nếu một người sa ngã ở đây, và phạm tội tà dâm; đưa tay với xuống đây và nhận được những gì luật pháp đã nói, “hãy ném đá người ấy.” Họ đem anh ta ra ngay và ném đá anh ta. Đó là những gì luật pháp dựa trên điều răn.

282 Bây giờ họ có thêm hai cách nữa để biết. Luôn luôn là ba, như là sự khẳng định. Họ có một cách khác để biết, và đó hoặc là bởi một nhà tiên tri hay một người nằm mộng. Bao nhiêu anh em biết điều đó? “Nếu có một người giữa vòng các người là người thiêng liêng, hay một tiên tri, Ta là Chúa sẽ khiến cho người được biết chính Ta trong những giấc mơ, và phán với người trong những khả tượng.” Đúng vậy. Bây giờ, người là người nói tiên tri.

283 Bây giờ, nếu một người đến, nói, “Ồ, Halêlugia, tôi đã có điều đó! Tôi đang nói tiên tri bây giờ trong Danh Chúa. Tôi có sự khả thị.” Họ đã không để điều đó hoạt động giống như thế, giống như anh chị em làm. Họ xem xét điều đó bởi Đức Chúa Trời, trước hết.

284 Bây giờ, trên bảng đeo ngực của A-rôn họ đã có cái họ gọi là U-rim Thum-mim. Bao nhiêu anh em từng nghe từ đó? Nó là gì? Là mười hai viên ngọc, sáu viên ở mỗi bên, về mười hai tổ phụ; bích ngọc, Giu-đa, và vân vân, và cho đến, mười hai viên ngọc. Và rồi họ lấy người tiên tri này, hay người nằm mộng, và họ treo bảng đeo ngực này lên, và họ để người đứng ở đó. Và họ bảo, “Bây giờ hãy nói tiên tri và nói lời tiên tri của người đi.”

“Chúa đã phán với tôi và đã nói những điều nào đó—nào đó.”

285 Cho dù nó dường như có thực thể nào đi nữa, nó có thể nghe có vẻ nó thực sự hoàn toàn là sự thật; nhưng nếu những ánh sáng chúng không đến cùng nhau và tạo nên một màu sắc cái móng ngang qua đó, U-rim Thum-mim, những ánh sáng hợp cùng với nhau, công việc siêu nhiên, khẳng định. Xem đó, Đức Chúa Trời luôn luôn khẳng định Lời Ngài. Thấy không? Và những ánh sáng siêu nhiên đó đã không chiếu lóe trên đó, thế thì tôi không quan tâm nó dường như thật thế nào, nó sai trật.

286 Nếu một người hay nằm mộng bảo, “Tôi đã mơ một giấc mơ, và giấc mơ này nói, rằng, ‘Y-sơ-ra-ên nên dời đi và đi đến một nơi nào đó, bởi vì những người Sy-ri sắp đến ở trên mé *này* và phong tỏa nó.’” Họ đem người nằm mộng xuống đó; người ấy kể giấc mơ của mình. Nếu những ánh sáng chúng không chiếu lóe ngang qua đó, ông ta sai trật, dù thế nào đi nữa...Nếu những người Sy-ri đã dàn trận đánh bên kia rồi, ông ta sai. Không, thưa quý vị. Họ, tuyệt đối, nó phải được chứng minh bởi U-rim Thum-mim.

287 Bây giờ mọi người biết rằng chức tế lễ cũ đã hết rồi, đã làm xong rồi, và U-rim Thum-mim đã hết với nó. Chúng ta biết điều đó, phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

288 Và một chức tế lễ mới đã đến. Điều gì? Chúng ta có U-rim Thum-mim ngày nay à? Vâng, thưa quý vị. Lời Đức Chúa Trời! Vâng, thưa quý vị. *Đấy* là nó. Nếu người nào có bất cứ loại khải thị nào, hay nói điều gì, hay tín lý nào mà không theo và phù... và phù hợp với Kinh Thánh này, xuyên suốt toàn bộ Kinh Thánh, thì người đó sai trật. Tôi không quan tâm người đó ở giáo phái nào, người đó tốt như thế nào, người đó thông minh như thế nào, người đó được giáo dục như thế nào; người đó sai trật.

289 Và khi người nào nói với anh em những điều này, mà chúng tôi đã giảng dạy trong hội thánh tại đây bây giờ, và nói với anh em, rằng, “Nếu anh được rảy nước, điều đó được thôi,” người đó đã nói dối với anh em. Điều đó không lóe lên trên U-rim Thum-mim. Khi anh ta bảo với anh em, rằng, “Đổ nước thì được thôi,” người đó đã nói dối anh em. Anh ta nói với anh em, “Chịu báp-têm trong danh ‘Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh,’ thì được thôi,” người đó nói dối anh em. Nếu người đó bảo anh em, “Những ngày của những phép lạ qua rồi,” anh ta nói dối với anh em. Nếu anh ta nói với anh em, “Thật tốt để cho những người nữ giảng đạo,” anh ta đã nói lời dối trá với anh em. Nếu anh ta nói với anh em, “Được lắm cho anh em cứ tiếp tục và gắn bó với các hệ phái của mình,” anh ta đã nói dối anh em. U-rim Thum-mim sẽ không chớp lên. Và hàng tá các thứ đi ra, trong “DÂM PHỤ” già đó, và xuống đến đó, và đó là lý do chúng ta tránh xa giáo phái.

290 Chúng ta yêu thương những người anh và chị em của chúng ta bên ngoài trong những giáo phái đó. Nhưng anh chị em đừng đi, và nói, “Tôi là tín đồ Giám Lý,” và làm ra anh là Cơ-đốc nhân, đối với tôi. Anh em là Cơ-đốc nhân vì anh em được sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Anh em không phải là Giám Lý hay Báp-tít. Anh chị em cũng không phải cả hai. Anh chị em chỉ phải được sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

291 Trên những cơ sở này, nếu người nào có mặt ở đây và muốn hợp tác và đi vào sự thông công của sự thờ phượng này, và muốn được—muốn được dâm mình, chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, hồ nước ở đây. Họ sẽ làm phép báp-têm, chỉ trong một phút.

292 Nếu có người nào, nhiều người ở đây, bất kỳ ai mà muốn đến, trong bất kỳ cách nào khác không? Chúng tôi ở đây. Đúng vậy.

293 Bây giờ, chúng ta—chúng ta không có tư cách thành viên nào; anh em chỉ đến đây với hội thánh này. Chúng ta tin rằng Đấng Christ thì ở trong giáo hội Giám Lý, giáo hội Báp-tít, giáo hội Trưởng Lão. Ngài có những thuộc viên trong mỗi giáo hội của họ. Và những gì đang thiếu, ngày nay; là lời tiên tri giả đang mang

những điều đó ra, sự giảng dạy của những giáo hội đó, hoàn toàn trái ngược với Kinh Thánh.

294 Bây giờ, nếu có người nào làm cho Điều đó rõ ràng đối với tôi, chắc chắn tôi sẽ tự hiểu...Tôi tin có đủ Thánh Linh của Đức Chúa Trời trong tôi, để tìm kiếm ra điều đó trong Kinh Thánh và đến và làm cho nó đúng. Nếu tôi chỉ bước lên và bắt tay với thầy giảng, và ghi tên mình vào quyển sách, mà vẫn còn căm ghét và ác ý trong lòng mình, và vẫn còn có ganh tỵ và tranh chấp, và vẫn không tin Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng Chữa Lành vĩ đại, và đại loại như thế, tôi sẽ đi đến làm hòa ngay với Đức Chúa Trời, thật nhanh. Tôi tin chắc chắn tôi sẽ làm vậy. Tôi—tôi sẽ trung thực về điều đó. Tôi sẽ đi đến ngay với Đức Chúa Trời. Nếu tôi chỉ lừng lơ bởi vì tôi là người Báp-tít hay người Giám Lý, tôi sẽ đi xuống và nhận Cơ-đốc giáo trong lòng mình. Tôi sẽ làm điều đó. Vâng, thưa quý vị.

295 Bây giờ hãy nhớ buổi nhóm phục hưng sắp đến, mà sẽ bắt đầu, ý Chúa, tối thứ Tư sắp đến này. Nó dựa trên những cơ sở này.

296 Hãy lắng nghe, thưa các bạn, có một Đức Chúa Trời hằng sống và chân thật. Đúng thế. Đức Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh ở trong Hội thánh ngày nay.

297 Bây giờ, nếu có người nào đó nói với tôi điều đó, tôi có quyền ngờ vực nó. Nhưng, hãy lắng nghe. Một ngày kia, khi còn bé, tôi đang đứng dưới một cây; tôi đã thấy Ngài. Tôi đã nghe Ngài. Ngài bảo tôi, phán, “Hãy tránh xa họ những người đàn bà kinh tởm. Hãy tránh xa thuốc lá. Hãy tránh xa lời rửa sả, say sưa, và tất cả những điều này. Ta có một công việc cho người làm khi người lớn hơn.” Tôi biết Ngài là Đức Chúa Trời hằng sống, có thật mà hợp với Lời Ngài.

298 Khi tôi lớn hơn một chút, Ngài đã gặp tôi đấy, Ngài đã trò chuyện với tôi đấy! Thật tôi đã nhìn thấy Ngài nơi xa kia, giống bụi gai cháy, và ngọn Lửa đó đang di chuyển xung quanh đằng xa kia! Thật tôi đã nhìn thấy Ngài phán và bảo thật chính xác những gì sẽ xảy ra; và, mỗi lần, đạt đến hoàn hảo đúng như nó có thể được, hoàn hảo giống như thế.

299 Cùng một Đấng mà nói những điều hoàn hảo đó giống như thế, cũng là Đấng Mà hà hơi cho tôi để giảng dạy Kinh Thánh này đúng cách tôi giảng dạy Nó. Đúng vậy. Vì vậy, Nó đến từ Đức Chúa Trời. Đối với tôi, đó là Đức Chúa Trời Toàn Năng, và Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

300 Chúa Jêsus phán, “Ta đến từ Cha, và Ta đi về cùng Cha.” Khi Ngài đã đến...

301 Khi Ngài là Đức Chúa Trời trong đồng vắng, Ngài là một Ánh Sáng đang cháy. Và bao nhiêu anh chị em biết điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài là Ánh Sáng đang cháy, Trụ Lửa.

302 Và Ngài đến đây trên đất, và Ngài phán, “Ta đến từ Cha, và Ta đi về...Ta đến từ Đức Chúa Trời, và Ta đi về cùng Đức Chúa Trời.”

303 Khi Ngài chết, chôn, sống lại, và Phao-lô trên con đường của mình đến Đa-mách đã gặp Ngài một lần nữa, Ngài là gì? [Người nào đó nói, “Một Trụ Lửa.”—Bt.] Vẫn là một Trụ Lửa. Vâng, thừa quấy vị.

304 Ngài đã làm gì khi Ngài đã ở trên đất ở đây? Ngài đã làm gì khi Ngài gặp Phao-lô? Ngài đã sai ông như thế nào? Ngài đã sai ông đến với một tiên tri bảo ông chịu báp-têm như thế nào, bảo cho ông làm điều gì; đặt tay của người ấy trên ông và chữa lành ông, bảo ông rằng ông ấy đã thấy một khả tượng.

305 Cũng Chúa Jêsus đó đang có mặt tại đây hôm nay, đang thực hiện những điều giống như vậy, và vẫn là Trụ Lửa không thay đổi, giảng dạy điều giống như vậy, và khẳng định nó bởi Lời Ngài, và bởi những dấu kỳ và phép lạ. Tôi thật vui mừng là một Cơ-đốc nhân, tôi không biết làm gì. Tôi vui mừng rằng anh em là Cơ-đốc nhân.

306 Và anh chị em, đền tạm tại đây, tôi đã nói với anh chị em chúng ta sẽ thay đổi tên của nơi này. Thật không đúng cho nó là Đền tạm Branham. Đó chỉ là một con người, đấy. Chúng ta sẽ thay đổi tên của nó, đặt cho nó cái tên khác nào đó. Chúng ta sẽ nói đến chuyện đó, sau một lát. Tôi chỉ muốn nó là một—một hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống. Tôi không muốn nó là Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần. Tôi...

³⁰⁷ Hết thấy những người đó, tôi yêu thương với cả tấm lòng. Tôi không biết người nào là người nào. Tôi không thể nói cho anh em. Tôi chỉ phải rao giảng Lời. Tôi tung lưới và kéo nó vào. Có những con ếch, và có những con nhện nước, và có những con rắn, và cũng có, một vài con cá. Tùy Đức Chúa Trời quyết định điều đó. Tôi chỉ kéo lưới, chỉ rao giảng Lời và kéo nó vào, và nói, “Họ đây, thưa Chúa, tất cả xung quanh bàn thờ. Ngài biết người của Chính Ngài; Ngài đã biết họ từ khi sáng thế. Con không biết người nào là người nào. Ngài biết, vậy tùy Ngài, thưa Chúa. Đó là điều tốt nhất con có thể làm. Con sẽ đi qua đây và thả lưới nơi nào khác bây giờ, và lấy một nhóm khác vào. Đó là tất cả những gì con có thể làm.” Được rồi.

Ồ, tôi cảm thấy như đang đi trên đường,
 Tôi cảm thấy như đang đi trên đường;
 Nhà trên Trời của tôi rực rỡ và đẹp xinh,
 Và tôi cảm thấy như đang đi trên đường.

³⁰⁸ Bây giờ nên nhớ, bất kỳ người nào muốn sắp xếp để gặp, cứ gọi Ông Mercier ở đây: BUtler 2-1519. [Số điện thoại đã được thay đổi.—Bt.] Chúng tôi sẽ vui mừng gặp anh em. Nếu những người yêu dấu của anh em đến, phải vội vàng ở ngoài trong suốt thời gian của buổi nhóm phục hưng...Vậy thì tôi sẽ, từ đêm nay, đi ở một mình, và ở đó trong hai ngày từ bây giờ, một mình.

³⁰⁹ Tôi chỉ đi vào đó và đi học hỏi, giống như thế này, “Thưa Chúa, Ngài ở gần con. Con biết Ngài ở đây. Và Lời Ngài bảo Ngài sẽ kéo đến gần những người mà muốn đến gần Ngài.” Tôi cứ cầu nguyện và quan sát cho đến lúc tôi thấy Trụ Lửa đó bắt đầu di chuyển. Tôi biết nó sẵn sàng lúc đó. Rồi tôi bước vào bục giảng dành cho buổi nhóm chữa lành, để cầu nguyện, và để làm điều tôi có thể giúp đỡ người đau ốm và khốn khổ.

³¹⁰ Chúng tôi cảm kích mọi sự tử tế của anh em lúc này. Và khi anh em đến, đến tin, và chúng ta đang mong đợi có một buổi nhóm tuyệt vời. Tôi muốn nói rằng...

³¹¹ Anh Jeffries, anh ấy có mặt tại đây tối nay không? Chúng ta cần biết ơn Anh Jeffries và công việc của anh. Tôi đoán anh đã quay trở lại những hòn đảo, và đại loại như vậy.

312 Vui mừng thấy Anh và Chị Wright, và nhiều người trong số anh chị em ở đây.

313 Và tôi đã thấy luật sư Robertson ở đây, đây cách một lát, đi vào cách đây một lát. Tôi muốn ca ngợi anh về—về sứ điệp của anh ngày nọ. Không ai từng nói đó là ai. Thật là hổ thẹn. Anh đã có một sứ điệp thật bổ ích về lời tiên tri, điều gì đó giống như tôi đã giảng tối nay.

314 Và, vì vậy, rồi có một nhà truyền đạo khác ở đây sáng nay, hay tối qua, Anh Smith, từ giáo hội Giám Lý...hay từ Giáo hội Đức Chúa Trời, ở trên đây. Tôi không biết anh ấy có mặt ở đây tối nay, hay không. Nếu anh em từng đứng lên trên bục giảng này và nhìn lại cách đó, điều đó hầu như khó nói; nó thẳng thừng, anh em thấy, và anh em không thể nói. Nếu anh có mặt ở đây, Anh Smith, chúng tôi biết ơn anh sâu sắc.

315 Và không phải người này, đang ngồi ngay ở đây, anh em trẻ tuổi này đến từ Georgia, ngay phía sau đây đang ngồi bên cạnh Anh Collins sao? [Anh Neville nói, “Vâng.”—Bt.] Vui mừng được gặp anh tối nay lần nữa, người anh em.

316 Và hết thấy những anh chị em còn lại, tất cả anh chị em, mỗi người đều biết anh là ai.

317 Tôi tin đây là chị và anh ở đây đã đi cầu nguyện cho cô gái lần đó, ngay ở đây, một bác sĩ đang ngồi tại đây ở bên hông. Chúa ban phước cho anh, bác sĩ à.

318 Bây giờ, xin đừng cảm thấy bị xúc phạm vì tôi, anh em mục sư truyền đạo và các anh em đồng lao, bởi vì cách tôi đang đánh mạnh điều này thật nghiêm khắc như có thể được. Đây là đền tạm của chúng ta. Nó là những gì chúng ta ủng hộ, và chúng ta muốn đặt Nó ngay trên Lời đó, và làm họ lay chuyển với Nó. Thế thì, nếu anh em từng đi ra khỏi hàng lối, chúng ta sẽ quay trở lại và nói, “Anh biết tốt hơn. Đây Nó ở trên băng ghi âm.” Hiểu không? Thế đấy. “Đây Nó ở trên băng ghi âm.”

319 Chúng ta vẫn còn thật nhiều thứ mà nên tiếp tục làm ở đó, Leo à. Nhưng, nhưng chúng ta...Anh em đã có điều đó nhiều. Anh em ở lại ngay với Điều đó, và chúng ta sẽ nhận phần còn lại của Nó sau một lát. Giống như người đàn ông, đang ăn dưa hấu, đã

nói, “Trái đó thật là ngon, nhưng có thêm một ít nữa của nó.” Vậy chúng ta còn có nhiều nữa về Nó, cho đến lúc này, đang đến.

³²⁰ Xin Chúa ban phước anh em, thật nhiều bây giờ. Trong lúc chúng ta...Sẽ có một lễ báp-têm ngay bây giờ. Đúng thế không, Anh Neville? [Anh Neville nói, “Đúng, tôi nghĩ vậy.”—Bt.] Có người nào đó ở đây chịu báp-têm ngay bây giờ không? Chúng tôi không quan tâm bạn là ai; chúng tôi—chúng tôi sẵn sàng để làm phép báp-têm. Hãy giơ tay lên, người nào đã chịu phép báp-têm. Người nào đó, tôi tin đó là một...Đây là một quý bà ở đây. Và có ai khác không? Bây giờ, chúng ta có những áo ở đây cho cả những người nam và những người nữ.

³²¹ Vậy thì, chúng ta không đang nói, “Hãy rời khỏi giáo hội Báp-tít. Hãy rời khỏi giáo hội Giám Lý.” Chúng ta không nói. Anh em quay lại ngay với giáo hội của mình. Nhưng nếu anh em đã không được báp-têm theo Kinh Thánh, trong Danh của Chúa Jêsus...Không phải chỉ trong Danh của “Jêsus” thôi, bây giờ. Trong Danh của “Chúa Jêsus Christ,” đó là lời Kinh Thánh. Anh em đã chịu phép báp-têm sai.

³²² Tôi không muốn rắc rối nào khi tôi đến dòng sông. Tôi muốn mọi thứ rõ ràng như tôi biết thế nào, khi tôi đang giữ tấm vé đó, đấy, bởi vì tôi muốn lên tàu vào lúc đó. Tôi sẽ khuyên anh em làm giống như vậy.

³²³ Hãy quay trở lại giáo hội của mình. Đó là tùy, giữa anh em và Đức Chúa Trời. Đó là tất cả mà tôi có thể bảo anh em.

³²⁴ Nhưng không ai trong Kinh Thánh đã từng chịu báp-têm theo bất kỳ cách nào khác ngoài Danh của “Chúa Jêsus Christ.” Và những người đã chịu báp-têm, đã được Thánh đồ Phao-lô ra lệnh, người đã nói, “Nếu một Thiên sứ rao giảng bất kỳ điều gì khác, hãy để cho người bị rửa sả.” Ra mạng lệnh cho họ đến và được báp-têm lại, lần nữa, trong Danh của “Chúa Jêsus Christ.” Đúng vậy. Và ông đã làm vậy. Và những gì ông đã làm, ông ủy thác cho chúng ta làm; đó là những gì mà chúng ta sẽ thực hiện, ý Chúa.

Chúng ta tin vào sự rửa chân. Chúng ta tin vào tiệc thánh.

325 Chúng ta tin vào sự Đến lần thứ hai của Đấng Christ, thân thể xác thịt, có thể nhìn thấy được của Chúa; không phải Linh, nhưng là thân thể xác thịt của Chúa Jêsus đến trở lại trong vinh quang.

326 Chúng ta tin vào sự sống lại thuộc thể của người chết, để nhận một thân thể, không già nua và nhăn nheo như khi chúng ta đi vào mồ mả; nhưng là một thân thể mới, trong chính niềm phước hạnh nhất của tuổi trẻ, để sống mãi mãi.

327 Chúng ta tin vào sự bất tử của linh hồn, một cách tuyệt đối. Chúng ta tin chỉ có một hình thức của Sự sống Đời đời, và đó là Sự Sống mà anh em nhận từ Chúa Cứu Thế Jêsus. Điều ấy hoàn toàn đúng.

328 Do đó, chúng ta không tin vào sự trừng phạt Đời đời. Chúng ta tin vào lửa địa ngục, diêm sinh cháy, nhưng chúng ta không tin nó cháy đời đời; nếu thế, anh em có Sự sống Đời đời. Có một Sự sống Đời đời duy nhất; Điều đó đến từ Đức Chúa Trời. Và đúng vậy. Anh em sẽ bị đốt cháy, có lẽ trong một triệu năm, mười triệu năm, tôi không biết, nhưng anh em không thể có Sự sống Đời đời. Anh em không thể cháy mãi mãi...Anh em có thể cháy mãi, nhưng không phải Đời đời. Đấy, có sự khác biệt giữa Đời đời và mãi mãi. *Forever* là mãi mãi và mãi mãi, một liên từ, có nghĩa là một “khoảng thời gian.” Nhưng, Đời đời, anh em không có sự hình phạt Đời đời.

329 Anh em có Sự sống Đời đời, vì chỉ có một hình thức của Sự sống Đời đời. Và người có Sự sống Đời đời, sống và được phước của Đức Chúa Trời mãi mãi.

330 “Nhưng linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ...” Gì? [Hội chúng nói, “...chết.”—Bt.] Đúng thế. Thế thì, nó không có Sự sống Đời đời. Chắc chắn. Nó có—nó có hình phạt của nó, nhưng không phải Sự sống Đời đời.

331 Vậy, anh em thấy, có nhiều điều chưa được giảng dạy, chúng ta sẽ nói sau. Chúa ban phước cho anh em.

332 Bây giờ chúng ta hãy hát bài hát cổ hay này, trong lúc người chị chúng ta đang đi vào đó. Tôi tin quý bà này ở đây có thể...

³³³ Rosella, đó có phải là mẹ cô không? [Chị Rosella nói, “Dạ phải.”—Bt.]Ồ, phước cho lòng cô! Vui mừng được gặp chị, chị ơi, làm điều đó. Điều đó rất tốt.

³³⁴ Rosella Griffin, một trong những người bạn trẻ tốt nhất mà chúng ta đã có. Cô ấy là phụ nữ trẻ trước đây đã nghiện rượu; đối với một vài người trong anh chị em ở đây, có thể là một người xa lạ. Rosella không quan tâm tôi nói điều đó. Khi cô ấy đến trên bục trên đó ở—ở nơi...trên đây tại Indiana. Anh em chưa bao giờ nhìn thấy một kẻ khốn khổ, cô ấy là một người trong họ, một kẻ nghiện rượu mất đức lờ. Ở đó, bốn vị bác sĩ giỏi của chúng ta ở Chicago đã nói cô ấy thì...Hội Cai Rượu, và mọi thứ khác, từ chối cô ta. Nhưng một đêm khi cô đi vào trong buổi nhóm, Đức Thánh Linh đã gỡ rối cho đời sống cô và đã bảo cô ngay ở đó. Đã giải quyết điều đó.

³³⁵ Hãy nhìn cô ấy bây giờ, tôi đoán, ba mươi mấy tuổi, qua tuổi mười tám; một phụ nữ trẻ đẹp, đáng yêu. Không bao giờ nếm rượu ứt-xki từ đạo đó; không còn ham muốn nó nữa. Sống cho Đấng Christ, đi khắp trên các đường phố, ở mọi nơi, làm chứng cho sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, cho những tội nhân và những người nghiện rượu, qua suốt tất cả những khu nhà ổ chuột, và mọi thứ khác, khắp Chicago, đang làm điều gì đó cho Chúa.

³³⁶ Cô ấy đã được báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, và mẹ cô đến đêm nay để làm như thế; nếu một Đức Chúa Trời có thể chữa lành cô, nếu Chúa Jêsus có thể chữa cô ấy...“Hể điều gì anh em làm bằng lời hay bằng việc làm, hãy làm tất cả trong Danh của...” [Hội chúng nói, “Jêsus Christ.”—Bt.] Đó là những gì Kinh Thánh nói. Đúng vậy.

³³⁷ Được rồi, bây giờ chúng ta sẽ có lễ báp-têm. Chúng ta sẽ tắt đèn một vài phút trong lúc chúng ta sửa soạn cho buổi lễ, chịu báp-têm, và—và rồi chúng ta sẽ trông đợi một thời gian bổ ích trong Chúa.

³³⁸ Anh em có định thực hiện lễ báp-têm tối nay không? Được rồi, tốt hơn anh em—tốt hơn anh em nên sẵn sàng. Và tôi sẽ bắt đầu, tôi sẽ hướng dẫn các bài hát và các thứ trong lúc chúng ta sẽ tiến hành lúc đó. Trong khi họ làm...[Anh Neville nói, “Có những

áo lễ phía sau đây không, Doc?”—Bt.] Áo lễ báp-têm, Doc, nhanh lên. Được rồi.

³³⁹ Chúng ta hãy chỉ hát một trong những bài hát cổ hay này... [Anh Branham hướng dẫn hội chúng hát, trong khi Anh Neville làm phép báp-têm cho chị ấy—Bt.]

³⁴⁰ [Băng trống—Bt.] Và cho đến khi chúng ta làm điều đó, khi chúng ta rời khỏi, chúng ta phải làm gì?

Dầu sao cứ như Danh Chúa Jêsus,
 Quỳ nơi chân Ngài dâng tâm thành,
 Vua muôn vua trên Trời, chúng ta sẽ tôn cao
 Ngài,
 Khi cuộc hành trình chúng ta hoàn tất.

Được rồi, đứng lên trên chân mình!

Dầu sao cứ như Danh Chúa Jêsus,
 Hỡi con cái buồn rầu và khốn khổ;
 Lòng sẽ được an ủi và thanh thoi...

³⁴¹ Tôi sẽ nói với anh em điều chúng ta hãy làm. Hãy quay lại và bắt tay với người nào ở đó, và nói, “Anh thế nào, anh ơi? Tôi chắc chắn vui mừng được ở trong buổi nhóm này với anh.”

Danh tôn quý, Ồ thật dịu dàng!
 ...và mừng vui ở Trời;
 Danh tôn quý, Danh tôn quý, Ồ...

DÒNG DỜI CON RẮN VIE58-0928E

(The Serpent's Seed)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 28 tháng Chín, năm 1958, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org